Nr 43
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

In dit nummer : TAHITI

IN WELK WESPENNEST HEEFT BOB BINN NU ALWEER ZIJN NEUS GESTOKEN?

LEES BOB BINN TEGEN XYZ OP PAGINA 10 EN 11

DE WAARHEID!

WANNEER je een of ander kattekwaad hebt uitgehaald, dan gebeurt het dat je daarvoor een excuus zoekt. Ik zeg « zoekt », maar ik bedoelde eigenlijk « vindt ». Je verstaat wel wat ik bedoel, nietwaar ?

Het gebeurt vaak in het leven dat men zich graag verschuilt achter een of andere verontschuldiging, maar eigenlijk mag je dat niet doen. Zeg de waarheid, beken dat je je vergist hebt of dat je moeders kristallen vaas gebroken hebt...

Er zijn mensen die beweren dat het niet altijd goed is de waarheid te zeggen. Daarmee zijn wij helemaal niet accoord. De waarheid mag en moet steeds gezegd worden, want de waarheid is vriendelijk en sympathiek. Waar moet het heen wanneer iedereen, ook de jeugd, liegt ? De hypocrisie van deze wereld is zo bepaald reeds groot genoeg.

De waarheid hoeft niet kwetsend te zijn, integendeel. De waarheid is naar onze mening de zuster van de schoonheid, terwijl hypocrisie en leugen vaak samen gaan met domheid.

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Luc CLUYDTS, Kleine Bergen, 47, Heindonk, *zou graag pennetwisten in het Frans met een trouwe Kuifjeslezer.*

Jackie MOREL, Voetweg, 10, Gent, *wenst te corresponderen met een jongen van 15 à 16 jaar uit alle landen, liefst in het Engels. Hobby's : zwemmen, muziek en film.*

Wim BIERMAN, Herderweg, 6, Apeldoorn (Nederland), *zoekt een correspondent uit België of Luxemburg. Wim spaart lucifermerken en postzegels.*

Jacques POOTERS, Scheldestraat, 4, Antwerpen, *zou graag briefwisselen in het Nederlands en Engels met iemand uit het Verre Oosten (niet jonger dan 14 jaar). Kuifjeslezers uit andere landen mogen ook schrijven.*

Leonora VERSCHAEVE, Ernegemweg, 42, Snellegem, *zoekt een correspondente uit om het even welk land. Leonora spaart allerlei punten, sigarenbandjes, postzegels.*

Arie den DULK, Meeuwenhof, 17, Scheveningen (Holland), *zoekt een pennevriend uit België. Arie spaart ansichtkaarten, postzegels en allerlei chromo's.*

VOLGENDE WEEK

EEN ZEER MOOI EN BOEIEND TEKENVERHAAL VAN JACQUES LAUDY

DE NIEUWE AVONTUREN VAN HASSAN EN KADDOER

ONZE oude, trouwe lezers zullen zich Hassan en Kaddoer misschien nog herinneren. Wij hebben eertijds hun grappige avonturen gepubliceerd, o.m. in het verhaal « Soldaten van Napoleon » en « De dief van Bagdad ». Wij zijn er van overtuigd dat jullie de twee leuke helden met vreugde zullen begroeten. Lees dus :

DE HEKSENTOER

JARI en

Freddy weet dat Jari een vals bankbriefje heeft. Hij wi

het PLAN Z

DOOR RAYMOND REDING

...bsoluut weer in handen krijgen en gaat de jongen zoeken...

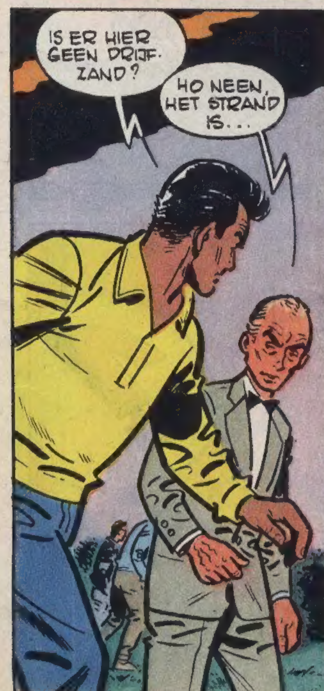

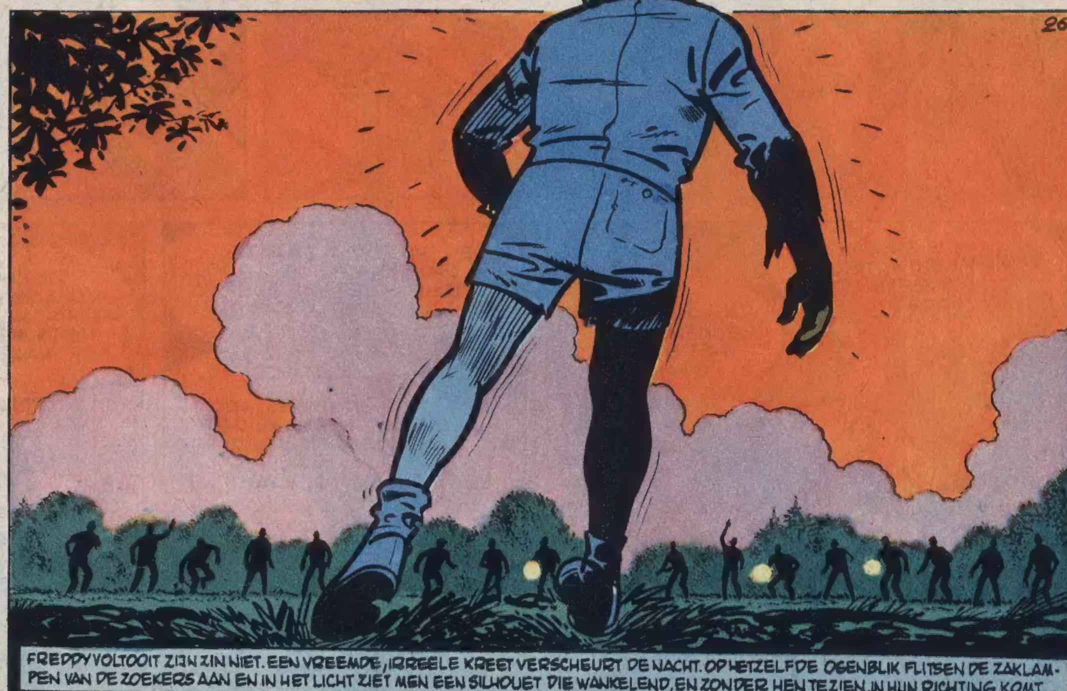

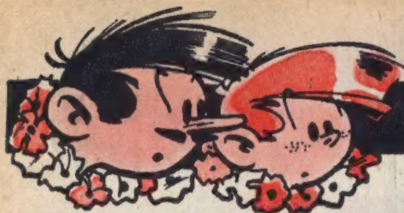

(Wordt voortgezet.)

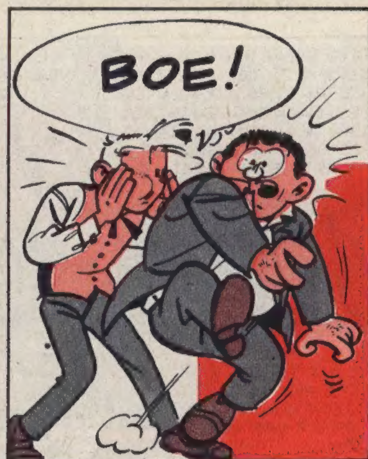

PANIEK IN'T

Om Mr. Aloha een dienst te bewijzen, zal Rick

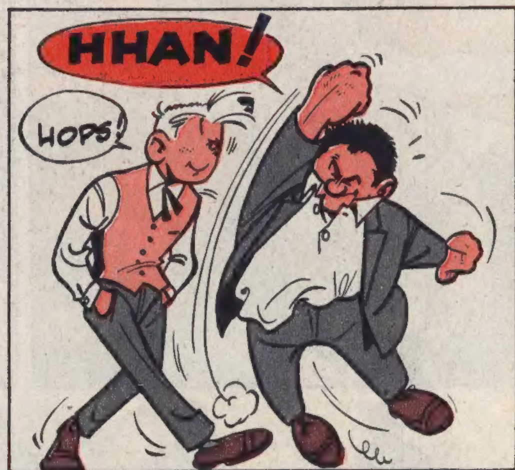

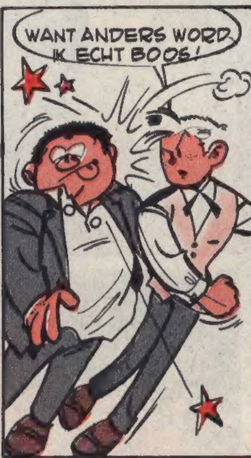

PARADIJS

...by een ongewenste gast buiten bonjouren...

EEN AVONTUUR VAN

ROCK DERBY

DOOR GREG-

Volgende week het vervolg van de avonturen van de Familie

(Wordt voortgezet.

De Zilveren Vlam

Door Paul Cuvelier

De krijgers keren zonder buit naar het somber kasteel terug. De jongen die ze zoeken is onvindbaar...

(Wordt voortgezet.)

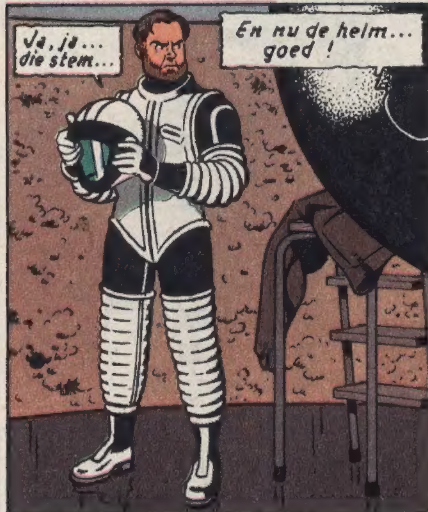

DE DUIVELSE VALSTRIK

DOOR EDGAR P. JACOBS

Miloch liet Mortimer een geheimzinnige machine na, waarmee men reizen in de tijd kan maken. Op het ogenblik dat Mortimer een geheimzinnige trap heeft ontdekt, valt de deur achter hem in het slot...

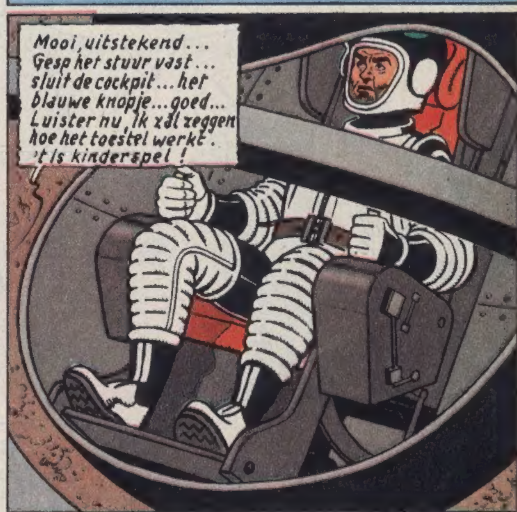
ENKELE OGENBLIKKEN LATER HEEFT MORTIMER HET KOSTUUM AANGETROKKEN.

EN MILOCH GAAT VOORT ALSOF HIJ IEDERE BEWEGING VOLGT . . .

MORTIMER, ALHOEWEL NOG STEEDS OP IEDERE VERRASSING VOORBEREID, GAAT ZITTEN EN NEEMT DE COMMANDO'S IN HANDEN.

DE SFEER GAAT TOE EN MILOCH VERVOLGT...

Het dashboard bestaat uit een TIJDKIEZER en twee hefboompjes, één voor het vertrek, één om te stoppen. De rest... heeft geen belang. Al wat je moet doen is ; 1. Het contact van de tijdkiezer op VERLEDEN of TOEKOMST zetten, 2. Op de KIEZER de datum kiezen die je wenst te bereiken, 3. Het rode hefboompje naar je toe trekken en aldus inschakelen. Het stoppen gebeurt automatisch. Indien u later een andere datum wenst, dan trekt u de gele hefboom naar u toe. Dat is alles voor het ogenblik. Bijkomende inlichtingen zullen later verstrekt worden...
Ik herhaal voor de laatste maal :
links : vertrek , rechts: stoppen ...
U bent klaar !...

ZONDER ONZE VRIEND DE TIJD TE GEVEN ER EVEN OVER NA TE DENKEN, VERVOLGT DE STEM . . .

MORTIMER KIEST EEN DATUM ZES MAANDEN GELEDEN. HIJ HOOPT MILOCH, DIE OP DAT OGENBLIK NOG IN LEVEN WAS, TE ONTMOETEN . . .

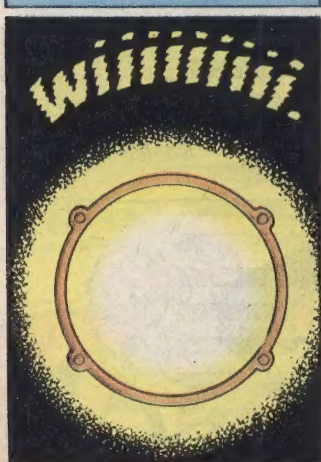
DE STEM BEVEELT, ZE DWINGT . . .

RESOLUUT EN GEHAAST OM ER EEN EINDE AAN TE MAKEN TREKT MORTIMER DE RODE HEFBOOM MET EEN RUK NAAR ZICH TOE . . .

DE CENTRALE SPECTOGRAAF BEGINT TE SCHITTEREN, EEN SCHRIL GEHUIL KLINKT MORTIMER PIJNLIJK IN DE OREN...

MORTIMER, EENSKLAPS AANGEGREPEN DOOR EEN VREEMDE ANGST, WORDT MEEGESLEEPT IN EEN DRAAIKOLK VAN ONBEKENDE GELUIDEN EN HALLUCINERENDE LICHTFLITSEN. OPNIEUW WEERKLINKT MILOCH'S STEM :

EEN OGENBLIK LATER GAAT DE CENTRALE WIJZERPLAAT VAN GEEL NAAR ORANJE EN WORDT DAN HELROOD . . .

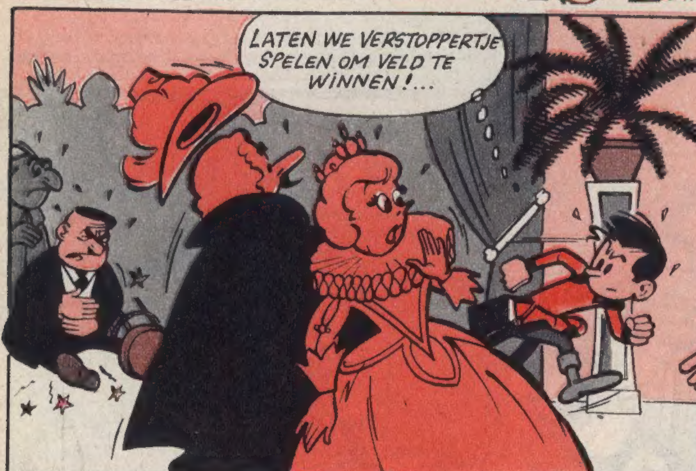
DAARNA VOLGT EEN HEEL GAMMA VAN PURPER EN PAARS. UIT ALLE KRACHT WORSTELT MORTIMER TEGEN DE VERDOVING DIE ZICH LANGZAAM VAN HEM MEESTER MAAKT . . .

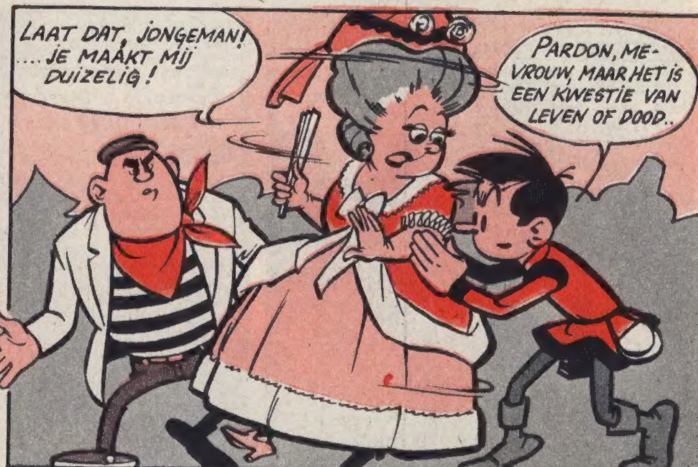

(Wordt voortgezet.)

Bib Binn wordt ten onrechte van een diefstal beschuldigd, die gepleeg

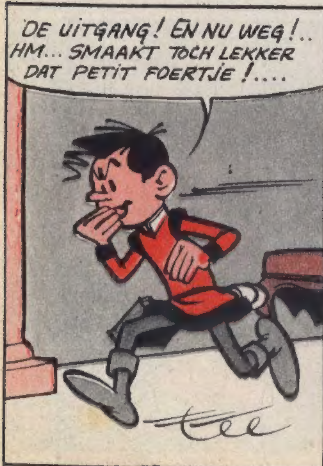

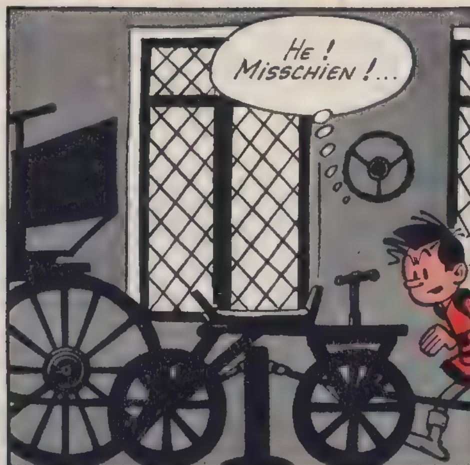

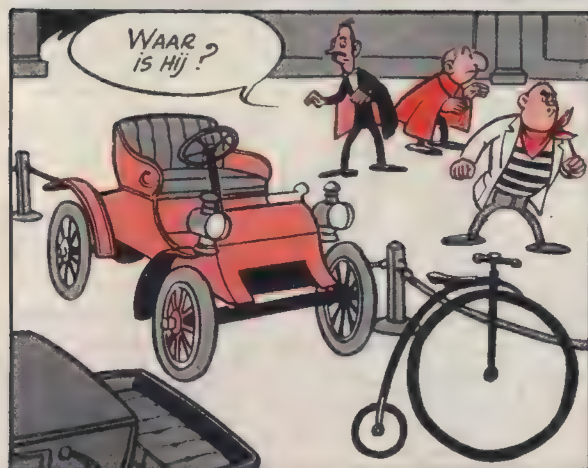
tegen

...werd in het kasteel van Mac Haron. Hij moet vluch...

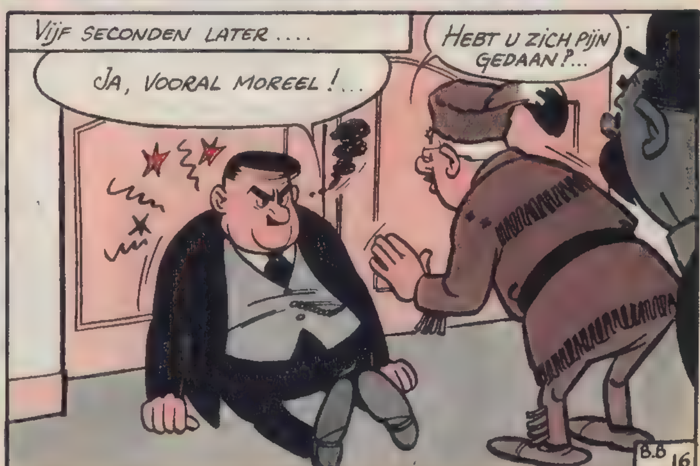

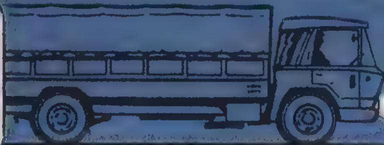

(Wordt voortgezet.)

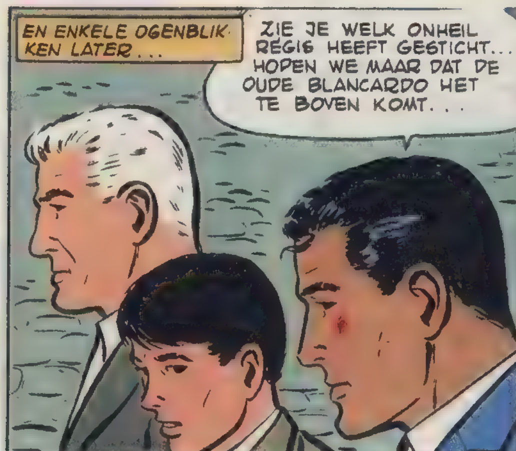
EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

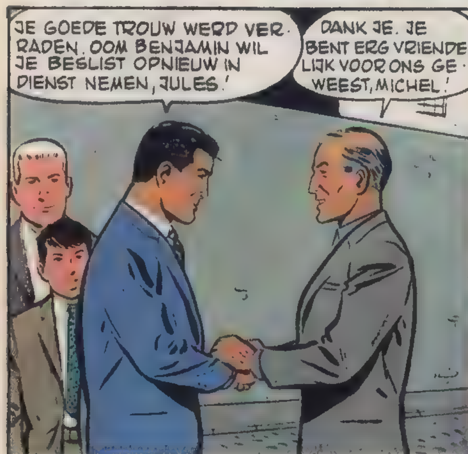
TOCHT DOO

De chef van de wapensmokkelaars en valsmunters

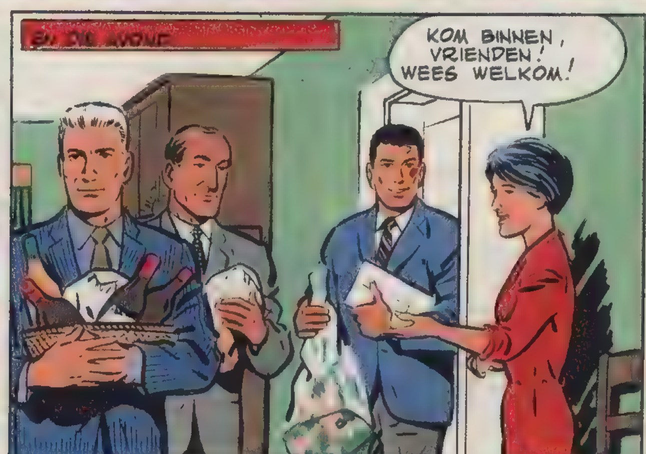

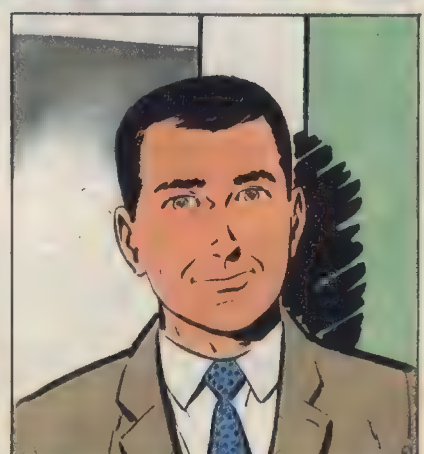

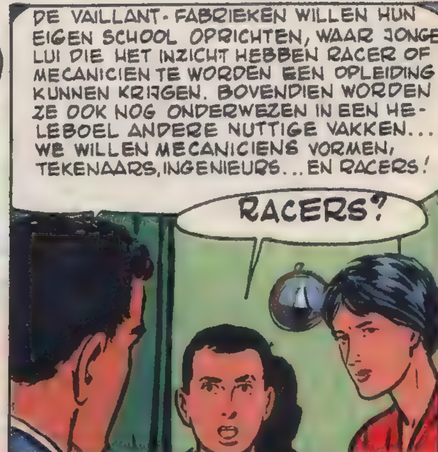
R DE NACHT

werd ontmaskerd. Régis Blancardo moet opbiechten...

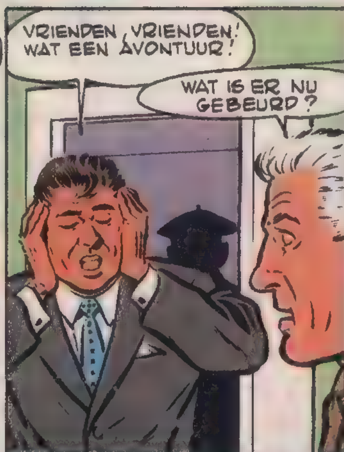

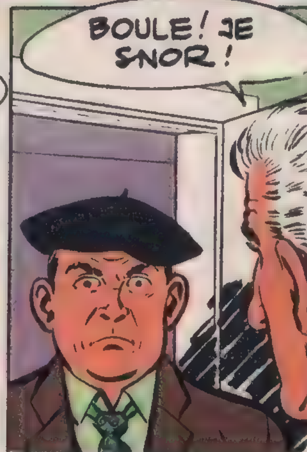

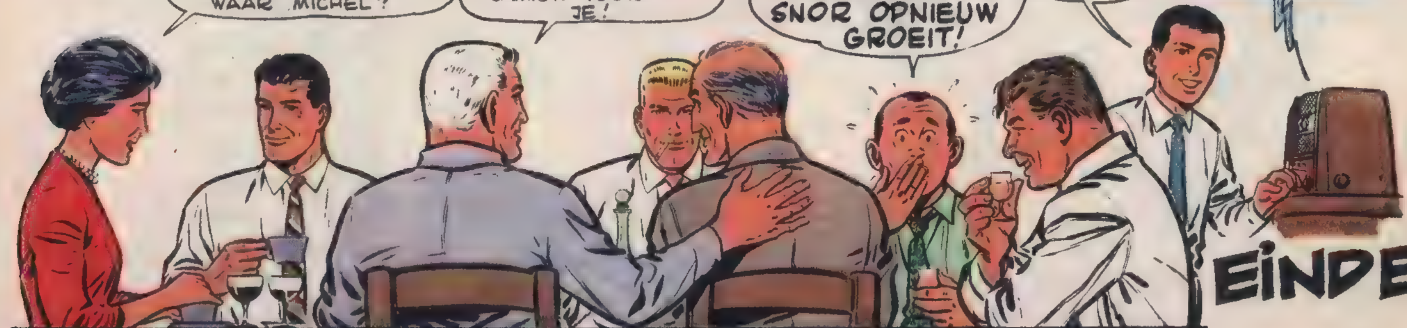

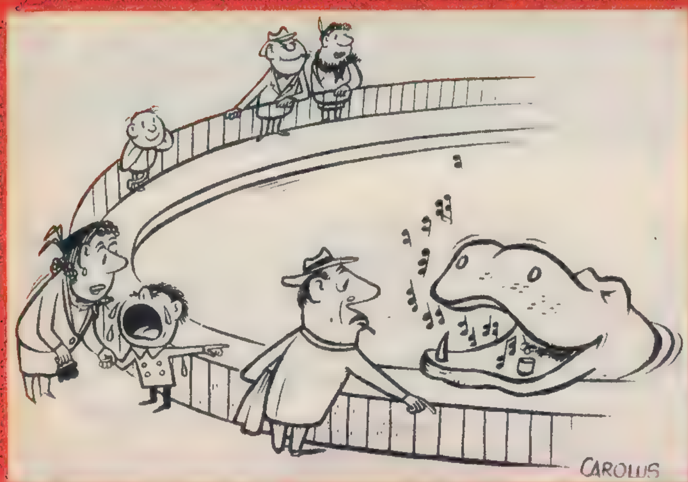

HET IS EEN AANGENAME, GEZELLIGE AVOND. ONZE VRIENDEN VERMAKEN ZICH. ZE HEBBEN ZULK EEN AVONDJE DUBBEL EN DWARS VERDIEND!

je het prachtig album van Jean Graton : DE GROTE MATCH

— Ik wil mijn mondharmonika weer hebben !

Geschiedenis zonder woorden.

LACHEN IS

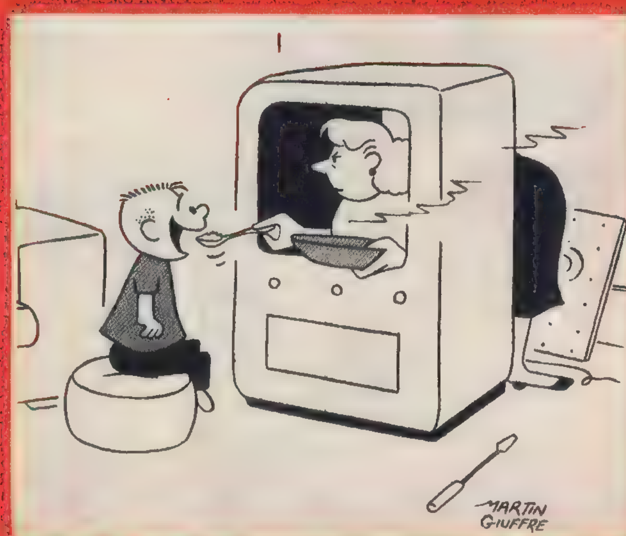

— Dat is leukoplast om op je mond te kleven wanneer je op je vingers slaat...

Geschiedenis zonder woorden.

GEZOND

Geschiedenis zonder woorden.

— Naar het schijnt, komen de grote zakken weer in de mode !

de mammoet
DOOR MAZEL
JE PLAN MOET SLAGEN! ... WIJ VANGEN HEM ZEKER!...
WAT ZAL DAT EEN FESTIJN ZIJN!...

IK HEB GENOEG VAN HAGEDISSEN EN RAUWE PADDESTOELEN!... KATAPULT EN IK GAAN OP MAMMOETENJACHT!...
FIJN! DAN ZAL IK HEM BRADEN, PRECIES NAAR JE SMAAK!...
!

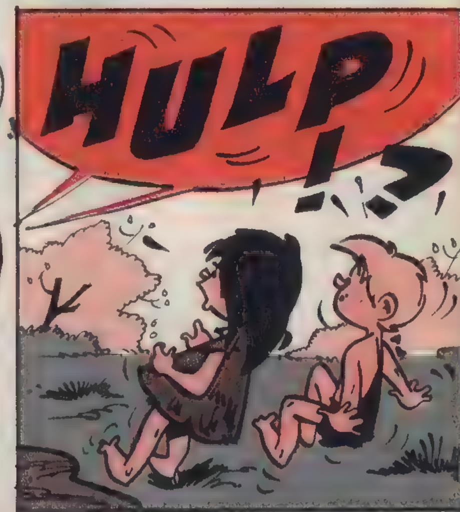

PAPPIE, MAG IK OOK MEE OP MAMMOETENJACHT?

NEE, M'N JONGEN, DAT IS MANNENWERK!...

BEN JE KLAAR, BUURMAN ?... VOORUIT, DAAR GAAN WE!...
DEZE JACHTPARTIJ BRENGT ONS ROEM EN EER, DAT ZUL JE ZIEN!...

MAAR HYPOLIET, WIE KRIJGT DE EREBOUT?
WE KRIJGEN ER VAST TWEE TE PAKKEN, VOOR IEDER EEN!

WAT ZIJN ZE TOCH KNAP!...
JA, MAAR MIJN PAPPIE IS VEEL STERKER DAN DE JOUWE!

HULP
!?

BROM
ZE BRENGEN DE MAMMOET AL TERUG!
IN IEDER GEVAL KAN MIJN PAPPIE VEEL HARDER LOPEN DAN DE JOUWE!
!..
!..
EINDE
BROM

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: UDERZO — TEKST: R. GOSCINNY

Hoempa-Pa heeft eindelijk de spion gevonden die de geheime boodschap van de koning heeft gestolen. De spion moet zeggen waar Hubert is gebleven...

(Wordt voortgezet.)

Het kinder-PARADIJS

JONGE vriend, uit een geciviliseerd land — ik schreef haast jong bleekgezicht — het is voor jou dat ik deze reportage heb gemaakt. Jij bent veroordeeld om te leven, te werken en te spelen te midden van het lawaai, van de drukte en van de rook van een grote stad en daarom wil ik je iets vertellen over het leven van de jongelui op Tahiti. Overal in de wereld worden er kinderen geboren, aan de oever van de zee, in de bergen, op het vlakke land, in de steden, in de oerwouden, in de woestijnen, op de grote continenten en op minuscule eilanden. Die kinderen worden opgevoed in functie van hun milieu, van de materiële voorwaarden, tradities, taal, enz. Al deze kinderen leven in hun eigen wereld, een wereld waarin de volwassenen geen toegang hebben. Zowat alle kinderen ter wereld houden van dezelfde spelen, beleven dezelfde vreugden, kennen dezelfde angst. Het materiële milieu waarin zij evolueren is anders en dit zal hun later leven, hun leven als volwassenen bepalen.

De kinderen van Tahiti worden geboren in een Aards Paradijs. Zelfs al is hun familie arm, dan zijn ze nog rijk, veel rijker dan het kind uit de rijkste familie van Europa. De kleuter van Tahiti heeft de zon, de zee en de levensvreugde! Zijn eerste contact met de wereld geschiedt met vertrouwen en in volledige vrijheid. In Tahiti is het nooit koud en van de eerste dag van het jaar tot de laatste, stoeien de kinderen er in de zon slechts gekleed met een lendenschortje.

DE ZEE EN EEN BOOTJE

Wanneer de kleuters van Tahiti drie of vier jaar zijn spelen ze met een bootje. Van jongs af kennen zij de zee. Ze zijn immers van alle zijden door de blauwe zee omringd! De eerste bootjes die de jongens en de meisjes van Tahiti op het water laten drijven zijn sneller, eenvoudiger en ook minder duur dan het bootje dat jij op de vijver of op een stille rivier laat drijven. Die bootjes hebben een naam, een naam die klinkt als een gedicht : « titiraïna ».

Je kan er zo eentje maken, het is eenvoudig. In de lente, wanneer de bladeren van de bomen zeer groen, zeer soepel en zeer stevig zijn (in Tahiti is het heel het jaar door lente), dan pluk je er enkele af die breed en rond zijn. Pluk tegelijkertijd een klein takje af. Je vouwt het blad om, bij voorkeur aan de zijde van het takje — die kant is steviger — en je steekt het takje dwars door het blad. Daarmee is je titiraïna klaar. Je hebt hem slechts op het water te zetten. De wind speelt in de vouw van het blad zoals in een zeil en je titiraïna klieft zo snel door het water als de wind. Misschien drijft je bootje ver af, maar dat heeft geen belang, je kan er vlug een ander maken!

De bengels van Tahiti spelen zo uren aan een stuk en zij richten zeer spannende wedstrijden in met één of verscheidene titiraïna's. Soms staren zij dromerig hun bootje na dat in de verte op de golven verdwijnt. Ik vraag me af of ze dan denken aan de lange reizen die hun voorouders hebben gemaakt...

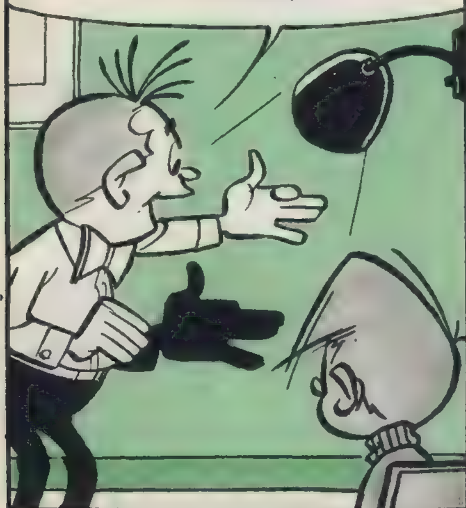
De hummeltjes worden groter, ze interesseren zich niet meer voor een titiraïna, maar voor een échte boot waar ze kunnen inzitten en waar ze mee gaan varen. Heel stilletjes gaan ze dan vaders vissersloep halen. Ze duwen de boot over het zand en het koraal het water in, dragen kunnen zij haar nog niet. Wanneer de boot drijft, dan springen ze er allemaal tegelijk in, zodat de boot kantelt en ze kopjeonder duiken.

KOM MEE NAAR PAGINA 20.

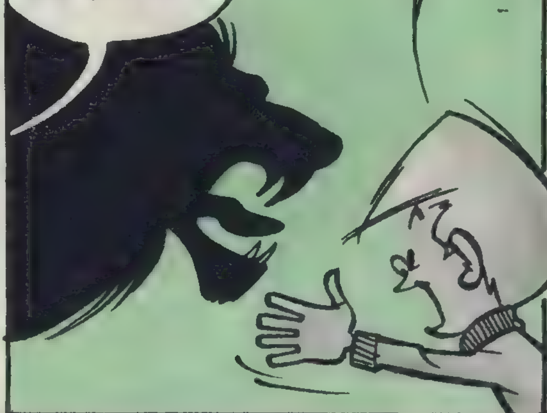

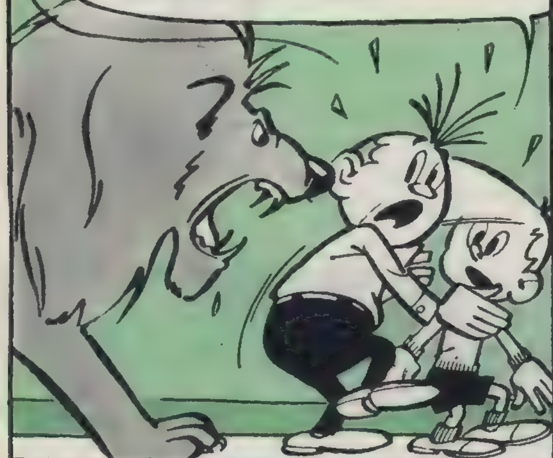
Op dit prachtig eilandje schijnt de zon het hele jaar door en bloemen zijn er overal. De kinderen mogen ze plukken en er zich mee tooien!

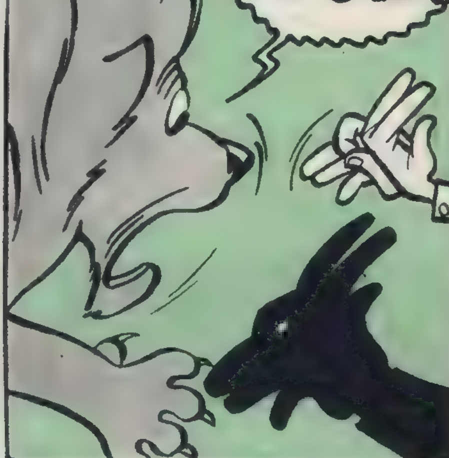
SPEL EN

GELUIDEN

Wie kan ons vertellen welke geluiden de volgende vogels maken : papegaai, raaf, kalkoen, eend, kuiken, kip, parelhoen, merel, torteldiuf en uil.

Voorbeeld : de papegaai praat...

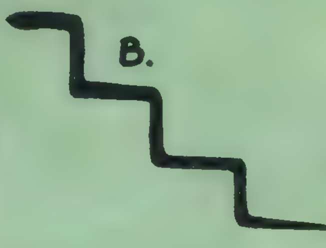
OPLOSSING

De papegaai praat, de raaf krast, de kalkoen baltst, de eend kwaakt, het kuiken piept, de kip kakelt, het parelhoen schreeuwt, de merel fluit, de tortelduif kirt en de uil schreeuwt.

WAT IS DAT ?

Tracht uit te vissen wat deze tekeningen, door Amerikaanse tekenaars uitgedacht, voorstellen. Ze zijn tot het uiterste verkleind.

OPLOSSING

A. Een beer die in een boom klimt, bekeken van de andere kant van de boom.
B. Slang die op een trap kruipt.
C. Iemand die een schuiftrompet bespeelt in een telefooncel !

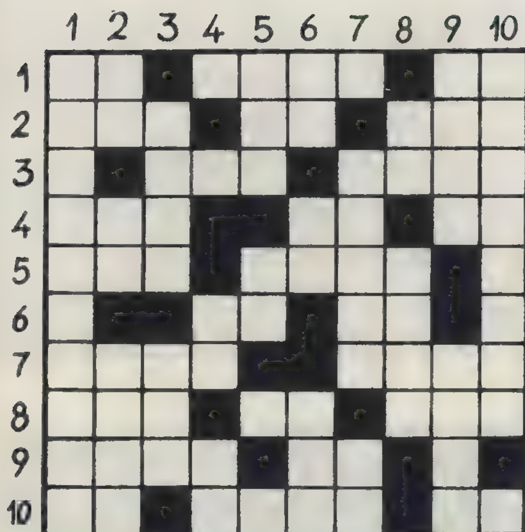
VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

DE SILHOUETTEN VAN ONZE HELDEN

Kijk eens goed naar deze schaduwtekeningen ! Jullie kennen ze, zet dus vlug de naam onder elke schaduwtekening.

KRUISWOORDRAADSEL :

HORIZONTAAL :

1. Landbouwwerktuig. - Roofdier. - Lidwoord.
2. Opstootje. - Vader. - Naaldboom.
3. Papegaai. - Gekneed mengsel.
4. Groente. - Muzieknoot. - ontkenning (Frans).
5. Pot waar men water in doet. - Vorm van wenen.
6. Lange klank. - Muzieknoot.
7. Klein, stekelig diertje. - Deel van de voet.
8. Landbouwwerktuig. - Spil. - Amerikaanse voornaam.
9. Munteenheid in Mexico en Cuba. - Vader.
10. Vul in : SD - Straat met bomen. - Bijwoord.

VERTIKAAL :

1. Dorp in Brabant.
2. Pers. Voornw. - Muzieknoot. - Klederen.
3. Straat met bomen. - Schoenmakerspriem.
4. Lengtemaat. - Dorp in West Vlaanderen (omgekeerd).
5. Grootvader. - Persoonlijk voornw.
6. Muzieknoot. - Persoonlijk voornw. - Stad in de provincie Luik.
7. Stad in Brabant. - Meisjesnaam.
8. Lidwoord. - Ontkenning.
9. Inwoner van Denemarken. - Verharding van de huid.
10. Land in de Noordzee.

OPLOSSING

Horizontaal : 1. Eg. - Wolf. - De. — 2. Rel. - Pa. - Den. — 3. Ara. - Deeg. — 4. Sla. - Mi - Ne. - Ne. — 5. Kan. - Ween. — 6. Ee. - Si. — 7. Egel. - Teen. — 8. Rol. - As. - Ted. — 9. Peso. - Pa. — 10. SD. - Laan. - Te.

Vertikaal : 1. Erps Kwerps. — 2. Ge. - La. - Goed. — 3. Laan. - Els. — 4. El. - Ol. — 5. Opa. - We. — 6. La. - Me. - Spa. — 7. Diest. - An. — 8. De. - Niet. — 9. Deen. - Eelt. — 10. Engeland.

Weldra drukken wij hier de beste tekeningen af, die onze vrienden ons hebben opgezonden, voor de tweede « Ziz » uit KUIFJE nr 35.

ONZE NIEUWE « ZIZ »

Voltooi deze tekening naar je eigen smaak en fantasie en stuur ze op naar KUIFJE, met de vermelding, SPEL EN VERMAAK, P.-H. Spaaklaan, 1 tot 7, Brussel 7.

VEEL PRET !

HET KINDERPARADIJS

VERVOLG VAN PAGINA 17

Lachend en proestend komen de leuke kopjes weer te voorschijn. De jongens en meisjes van Tahiti zijn niet bang van het water en ze kunnen reeds zwemmen als ze nog maar pas op hun benen kunnen staan !

Meestal heeft vader gezien dat de kinderen met zijn prauw weg zijn. Hij knijpt echter een oogje toe en vergenoegt er zich mee hen vanuit de verte gade te slaan. Die kinderspelen leren vertrouwd te worden met de prauw en met de golven, want later zullen ze met die prauw en op het water hun brood moeten verdienen. Inderdaad, de meeste van hen zullen samen met hun vader op visvangst gaan om in het onderhoud van de familie te voorzien.

Bijna alle kinderen houden van de visvangst en de kleine Tahitanen zijn er dol op. 's Morgens zetten ze de prauw uit en gooien de hengel in het water, ofwel lopen zij over de koraalriffen, gewapend met een knuppel waarmee zij de vissen die op de riffen zijn achtergebleven wanneer het water zich terugtrok, een flinke tik op de kop geven. Soms kan je ze langs het strand zien lopen met vaders grote harpoen in de hand, een harpoen die drie maal zo groot is als zijzelf. Daarmee trachten ze dan enkele vissen te verschalken wat in het begin vrij moeilijk is.

Om zich te oefenen in de visvangst met de harpoen hebben de kleine Tahitanen een boeiend spelletje uitgevonden. In de grond steken zij een tak van 1,50 m tot 2 m. Daar bovenop planten ze een kokosnoot, die als doelwit zal dienen. Uit hard hout snijden ze dan rechte, fijne stokjes waaraan ze een scherpe punt maken en die ongeveer 1,50 m lang zijn. Dat zijn de speren. Ze werpen de speer echter niet zoals wij het zouden doen of zoals de

De jongens en meisjes van Tahiti hebben geluk. Zij werden geboren in het Aards Paradijs. Overal is er zon, water, bloemen...

Het musiceren en het dansen zit hen in het bloed. Hier zie je een leuk tafereeltje van dansende en musicerende jonge meisjes.

Olympische kampioenen ze werpen. Neen, ze nemen de speer met beide handen vast, de linkerhand in het midden, de rechter aan het uiteinde. Met de wijsvinger van de rechterhand stoten ze tegen het uiteinde van de speer zodat die vooruit schiet.

OP ZOEK NAAR JONGE KOKOSNOTEN

Alle kinderen klimmen graag in de bomen en de kleine Tahitanen zijn er dol op. Je kan natuurlijk raden in welke boom zij klimmen : de kokosboom. De kokosboom is vijftien, twintig en soms wel dertig meter hoog en zijn stam is glad. En dan is er nog een andere moeilijkheid : onderaan of in het midden van een kokosnootboom zitten er geen takken. Die zitten immers helemaal van boven ! Het is dus reeds een hele kunst langs die gladde stam tot in de kruin te klimmen. Wanneer de Tahitanen in een kokosnootboom klimmen, is dit vanzelfsprekend om de kokosnoten te plukken.

Nou denk je meteen aan de kokosmelk... Maar hier moet ik je zeggen dat er geen melk zit in kokosnoten maar water, en dit water is niet altijd lekker om te drinken. Het is heerlijk fris wanneer de kokosnoot nog jong en groen is. Men heet ze dan « vivia ». Indien de noot nog zeer jong is, dan kan men ze makkelijk opendoen door met een harde slag de capsule van de tak te slaan. Laat je ze van boven naar beneden vallen, dan zal je ze aan stukken vinden en al het water er uit gelopen.

Is de kokosnoot minder jong, dan heet men ze « omoto ». Het water is een tikje minder lekker, maar kan toch nog gedronken worden. De noot openmaken is echter een zware karwei. Dan moet je eerst de bolster verwijderen, die bestaat uit dikke vezels. Ik heb touristen gezien die poogden een kokosnoot te openen, bijna water en bloed zweetten van de inspanning en er toch niet in gelukten. De kleuters van Tahiti spelen dat in enkele minuten klaar ! Vervolgens moet je de harde schelp breken, wat niet wil zeggen aan stukken slaan. Ook dat kennen de kleine Tahitanen zeer goed.

Wanneer de kokosnoot rijp is, dan heeft ze een grijze kleur en dan krijgt ze de naam « opaa ». Je kan het water dan niet meer drinken, want het heeft een ranzige smaak.

— Ja, maar hoe zit dat dan eigenlijk met de kokosmelk ? zal je me vragen.

Wanneer de kokosnoot zeer rijp is, dan valt ze vanzelf op de grond. Men raapt ze op, verwijdert de bolster en doet ze open. Binnenin zit het kiemwit dat gedroogd de kopra geeft. Kopra wordt geperst voor de olieproductie. Wanneer men het kiemwit raspt, verkrijgt men een wit poeder. Wanneer men dit poeder door een doek drukt, dan verkrijgt men de kokosmelk.

Het raspen van de kokosnoten is een werkje voor de kinderen. Vanzelfsprekend trachten ze er aan te ontsnappen. Ze lopen veel liever langs het strand, ze duiken liever in zee of klimmen in de kokosnootboom. Maar de kleine Tahitanen moeten hun moeder helpen en vaak kan je ze schrijlings op een bankje zien zitten en vlijtig hun kokosnoot raspen. Ze roepen dan hun vrienden toe nog eventjes te wachten en vooral niet zonder hen naar het strand te gaan...

ZE MOETEN OOK NAAR SCHOOL

Thans zijn er op bijna alle eilanden scholen en de leuke Tahitanen moeten dus

KOM MEE NAAR PAGINA 24

LEER IN FREYR

ALPINISME is een magisch woord dat je doet denken aan de hoge bergtoppen en aan de grootscheepse expedities, die sedert het einde van de tweede wereldoorlog werden georganiseerd om de hoogste kruinen ter wereld te veroveren, zo o.m. de Annapurna (8.075 m) en de Everest (8.882 m) in de Himalaja.

Je weet waarschijnlijk reeds dat de lucht op grote hoogte schaars is en dat de alpinisten een zuurstofreserve moeten meenemen, willen ze de toppen met de eeuwige sneeuw bereiken. De temperatuur daalt er tot vele graden onder nul en steeds moeten de alpinisten er worstelen met een hevige stormwind. Men kan de top niet snel bereiken, het bestijgen gaat langzaam en progressief. Er worden verscheidene kampen geinstalleerd, steeds hoger en hoger, tot de top binnen het bereik ligt.

Van uit het laatste kamp gaan er gewoonlijk slechts twee leden van de expeditie naar de kruin toe. In ieder kamp worden er voorraden van levensmiddelen en medicamenten aangelegd, zodat de leden van de expeditie ingeval de weg versperd werd door een lawine of indien er andere moeilijkheden zijn, het er een tijdje kunnen uithouden.

Grote expedities eisen een lange en zorgvuldige voorbereiding, puike alpinisten en bovendien ook veel geld. Tonnen materiaal moeten meegenomen worden, voldoende voedselreserves en men moet ook de dragers kunnen betalen die de pakken en kisten de berg op willen sjouwen. Deelnemen aan zulk een expeditie is het voorrecht van enkele specialisten. Maar je hoeft niet dadelijk de Annapurna te beklimmen !

Het alpinisme is een moeilijke sport, die krachtige spieren, kloeke longen en veel uithoudingsvermogen vereist. Bijzonder moeilijk, zelfs voor ervaren alpinisten, is de éérste beklimming van een bepaalde top of van een bepaalde bergflank. De noordflank van de Eiger werd voor het eerst beklommen even voor de wereldoorlog. De beklimming duurde drie dagen en twee nachten. De vier alpinisten die het hadden gewaagd de Eiger langs een stijle noordflank te overmeesteren, moesten slapen op kroonlijsten die slechts enkele meter breed waren. Om tijdens hun slaap niet te vallen, moesten ze zich met stevige touwen vastbinden aan de bergwand. Heel de tijd door moesten ze worstelen met lawines van sneeuw en stenen, met regen en storm. Een van hen werd zwaar gewond. Tijdens pogingen te voren gewaagd, waren een tiental alpinisten om het leven gekomen. Een van hen stierf van uitputting enkele minuten voor de redders kwamen opdagen.

Een alpinist gekiekt tijdens de afdaling.

KLIMMEN

JE hoeft je leven niet op het spel te zetten om te genieten van de schoonheid van de bergen. Een degelijke voorbereiding, een goede uitrusting, de juiste keuze van de weg die je zal volgen en een ervaren gids zijn een waarborg voor heerlijke tochten. De rotsen van Freyr, in de Belgische Ardennen, vormen een geschikt en mooi oefenterrein. De rotsen domineren de Maas. In de richting van Hastière en Dinant heb je prachtige vergezichten. Aan de overkant van de Maas ligt een kasteel met lieflijke Franse tuinen.

TWEE AAN EEN TOUW

De bergklimmers gaan twee aan twee naar omhoog. In het begin nemen ze vanzelfsprekend de gemakkelijke wegen, dat is nodig opdat de beginneling zich zou kunnen wennen aan de diepte beneden zich. Tegen de bergflank aangedrukt, ziet de klimmer beneden zich een muur vertikaal tientallen meter naar beneden lopen in de Maas; de basis van de rotsen van Freyr staan in de Maas. Wie last heeft van duizeligheid staat dus in het begin voor een zware karwei. Langzamerhand en dank zij een zorgvuldige en geduldige training, komt men daar echter overheen.

Hier enkele wegen voor de beginneling: de Merinos, l'Al Lègne, la Familiale, l'Ancienne Jeunesse. Het spreekt vanzelf dat twee beginnelingen niet aan één touw mogen naar boven klimmen. Eén van de twee, nl. de leider, moet een ervaren alpinist zijn, zodat hij zijn leerling veilig naar boven kan loodsen en onderweg raad kan geven.

HOE KLIMT MEN VEILIG?

Twee klimmers per koord, dat is het ideaal. De beste gaat vooraan. Het touw, dat beiden met elkaar verbindt, is dertig meter lang en uit nylon. Heeft men nu geen nylontouw, dan kan men het ook wel doen met een hennepkoord. Het touw wordt om de lenden gebonden met een knoop die niet schuift, nl. met een paalsteek. De leider neemt een aantal musketonhaken mee, dat zijn ringen waarvan een kant opengaat met een veergeleding. Men kan er een touw door trekken en hem aan de oogbout bevestigen. De oogbouten, die door de alpinisten gebruikt worden, zijn zes à tien centimeter lang en zeer stevig. Men slaat ze in de spleten of barsten van de rots. Zij hebben een oog en daarin bevestigt men de musketonhaken.

In de rotsen van Freyr werden de oogbouten reeds in de wand geslagen, dat hoef je dus niet meer te doen. De eerste bergklimmer van de ploeg die aan de oogbout komt, bevestigt er de musketonhaak aan en daardoor steekt hij nu het touw. Hij gaat hoger en trekt het touw door de musketonhaak naar boven. Het touw gaat dus door al de oogbouten die hij ontmoet. De tweede alpinist bewaakt de beklimming van de eerste en houdt het touw lichtjes gestrekt. Moest de eerste alpinist per ongeluk vallen, dan kan hij niet ver. Hij blijft bengelen aan de laatste oogbout die hij in de rotswand heeft geslagen en waarin de musketonhaak reeds zit. Wanneer men op deze wijze de berg beklimt, zijn grote ongelukken uitgesloten.

De leider waakt over de leerling die hem op de voet volgt. Deze laatste moet de musketonhaken wegnemen, wat voor een beginneling ook niet altijd zo gemakkelijk is. In het volgend relais staan de twee alpinisten naast elkaar. De eerste neemt de musketonhaken, die door de tweede werden uitgenomen, en klimt hoger. De tweede volgt, enz...

We zeiden dat in de rotsen van Freyr de oogbouten blijven zitten. Dit is natuurlijk niet het geval in andere bergen. De leider moet er voor zorgen dat hij een groot aantal oogbouten meeneemt. Het werk van de tweede man, of wanneer er méér dan twee aan een touw zijn verbonden, van de laatste man, bestaat er in ook de oogbouten uit de rotswand te trekken. De eerste alpinist heeft ze er zo vast ingeslagen als hij enigszins kon... Wie laatst komt moet ze er weer uithalen! Onnodig te zeggen dat het een vermoeiend karweitje kan worden!

Je zal me doen opmerken dat niet alle alpinisten oogbouten en musketonhaken meenemen. Dat is waar. Er zijn er die het touw vastmaken aan een vooruitstekend rotspunt. Maar, ten eerste moeten er die rotspunten zijn, ten tweede moet men de techniek onder de knie hebben om het touw stevig vast te maken, en ten derde is deze methode niet veilig. ZIJ WORDT TE FREYR NIET GEBRUIKT.

DE VOORZICHTIGHEID IS DE MOEDER VAN DE PORSELEINWINKEL!

Vooraleer men kan zeggen dat men alpinist is, moet men heel wat leren en reeds een groot aantal moeilijkheden achter de rug hebben. Weet je bv. dat het ervaren alpinisten soms negen uur vergt om 75 m hoog te klimmen in het Tourtereaux-massief.

Wat je nodig hebt om aan alpinisme te doen? In het begin niets anders dan een paar tennisschoenen. Leer eerst de kleine hellingen opklimmen met de hulp van handen en voeten. Later heb je stevige, speciale schoenen nodig, touwen, musketonhaken, oogbouten, stijgbeugels, enz... enz...

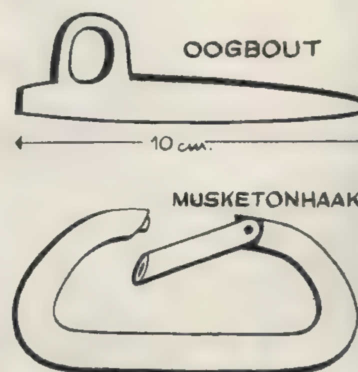
WEES VOORZICHTIG, NIET ALLEEN IN HET BEGIN, MAAR OOK LATER!

Wie naar de rotsen van Freyr gaat om er te leren hoe men een berg moet beklimmen, zal er een mooi landschap vinden en een heerlijk kampeerterrein.

De Koninklijke Nederlandse Alpen Vereniging werd opgericht in 1902. Zij tracht het bergbeklimmen te bevorderen en ze geeft lessen in de verscheidene onderdelen van het alpinisme.

In België wordt er in de Maas en Ourthestreken tamelijk veel aan alpinisme gedaan.

Marc JASINSKI

Hier zie je de leider. Van duizeligheid heeft hij geen last. Een kiekje genomen op de rotsen van Freyr.

De top is niet ver meer. Nog een laatste inspanning en we zijn er!

De vrolijke jonge alpinisten zijn blij als zij de top hebben bereikt!

HET KINDERPARADIJS

VERVOLG VAN BLADZIJDE 21

Bij je aankomst op de eilanden of wanneer je vertrekt krijg je een prachtige bloemenkrans om de hals. Zo'n kransen maken duurt uren en het vergt een grote vaardigheid.

naar school om er te leren lezen en rekenen. Zo lang duren hun schooljaren niet, heel spoedig begint voor hen het leven van een volwassene. Indien ze willen voortstuderen, dan moeten ze naar Papeete, de hoofdstad, toe.

De jonge Tahitaan is vlijtig. Hij doet zijn best om wegwijs te worden door al die ingewikkelde cijfertjes en letters. Wil hij na het lager onderwijs een examen afleggen, dan moet hij eveneens naar Papeete. Papeete is een haast magisch woord voor vele inwoners van de talrijke kleine eilanden rond Tahiti gelegen. Wie naar Papeete wil neemt de boot en die gaat van eiland tot eiland, tot zij eindelijk het meertouw gooit voor het grote eiland Tahiti. Voor de kleuters betekent Papeete een stad met veel wondere dingen, waarover hij heeft horen praten, maar die hij nooit heeft gezien.

Papeete is in de eerste plaats de bioscoop. Alle jonge Tahitanen zijn dol op cinema en het is nog niet zo lang geleden dat drie jonge Tahitanen het groot avontuur hebben gewaagd om ééns naar de bioscoop te kunnen gaan...

2.000 KM OVER ZEE OM EENS NAAR DE BIOSCOOP TE GAAN!

De Gambier-eilanden liggen bijna 2.000 km van Tahiti. Drie jongens van 17 jaar, die aldaar wonen, hadden besloten ten minste eens in hun leven naar de bioscoop te gaan. En wat deden zij? Zij vaarden naar Tahiti op eigen kracht, d.w.z. zij leenden de prauw van een buurman zonder diens toestemming te vragen, overtuigd als ze waren dat buurman lief die toch niet zou hebben gegeven. Ze stapten dus dapper in de kleine zeilboot en staken van wal. Stel je even voor wat dat is : 2.000 KILOMETER BLAUWE OCEAAN, NIETS DAN LUCHT BOVEN EN WATER ONDER JE, DAGEN, WEKENLANG ZONDER IETS ANDERS TE ZIEN. Men moet het zeemansbloed in de aderen hebben om zo iets te wagen! De drie Jantjes hadden wel degelijk aan eten gedacht en aan

Hiernaast : De jonge judoka's van het eiland Makatea, die Michel Brun heeft opgeleid.

Onderaan, links : Een jonge Tahitaan, die twee kokosnoten heeft geplukt.

Onderaan, rechts : Hij interesseert zich niet meer voor de « titiraina ». Hij heeft zijn eigen kleine prauw gemaakt, met een prachtig zeil. Hij zal er urenlang mee spelen aan de oever van de zee.

drinkbaar water, maar zij hadden geen enkel navigatie-instrument. Moesten zij dit gehad hebben, dan zouden zij trouwens niet bekwaam zijn geweest het te gebruiken! Zij rekenden op hun oerinstinct, op hun feilloos oriëntatievermogen.

Zij wisten dat Tahiti ongeveer in de richting van de ondergaande zon lag. Zij hadden geen middel om bestek op te maken of hun koers te bepalen. Zij konden zich overdag richten naar de zon, 's nachts naar de sterren. Verder was er de richting van de wind en van de golven. Maar zon, sterren, wind en golven wijzigen soms van richting en wat dan? De dagen verliepen, en de dagen werden weken. De drie kranige jongens hielden om beurt het roer in handen. Zij waren spaarzaam met eten en drinken, en eindelijk, na drie volle weken, zagen zij aan de horizon de hoge bergen van het grote eiland Tahiti.

Ze waren dolblij en zielsgelukkig. Ze zouden de stad Papeete zien, naar de winkels kijken, naar de bioscoop gaan en heerlijke zoetigheden smullen. Het eiland werd groter, het naderde zienderogen en toen ontwaarden de jongens tot hun verbijstering de politie.

De verdwijning van de drie jongens was inderdaad per radio naar Tahiti geseind. De kranige Jantjes waren zonder de minste vrees met hun broze bootje over de reusachtige oceaan gekomen en nu, op het ogenblik dat zij het doel van hun reis bereikten, lieten zij de moed zakken en waren zij bang voor de politie... Ze hadden geen levensmiddelen meer en ook geen drinkbaar water. Ze gingen ver van de stad aan land, maar ze werden toch herkend. Ze hadden nog net de tijd om enkele kokosnoten te gappen en weer in hun prauw te springen. Zij zetten dan koers naar de Markiezen-eilanden, op meer dan 1.000 km vandaan en steeds zonder kaart of kompas...

En toen men ze dan eindelijk te pakken kreeg en hen een berisping gaf, vonden zij dat nog niet zo erg. Veel erger was het feit dat zij voor hun straf terug naar hun eigen eiland moesten zonder dat zij naar de bioscoop waren geweest. Geef toe dat dit inderdaad voor de drie jeugdige zeekapiteins een harde straf was!

De laatste jaren is men er zelfs op de kleine eilanden beter aan toe. Er is een reizende cinema, die op een schoener de eilanden afdoet.

ZIJ HOUDEN VAN SPORT

Er zijn zeescouts in Tahiti, er zijn voetbal- en basketballclubs. Zij houden veel van voetbal. Er is maar één ding dat hen daarbij vreselijk hindert: schoenen! Op hun eigen eiland spelen zij steeds blootsvoets, maar voor de kampioenschappen die op Tahiti worden gehouden moeten de spelers schoenen dragen. Heel vaak ziet men dat een speler stiekem zijn schoenen uitspeelt en hoopt dat de scheidsrechter het niet zal merken. Een andere sport die de laatste tijd in de mode komt is het wielrennen. Er bestaat zelfs een ronde van het eiland: 127 km, verdeeld in verscheidene ritten. De 127 km moeten echter in een dag worden afgelegd. Onlangs werd er een velodroom gebouwd, waar de jonge wielrenners zich in de snelheidsracen kunnen oefenen.

Een paar jaren geleden hebben de jonge Tahitanen kennis gemaakt met een sport die jij misschien beoefent: judo. In 1953 heb ik in Tahiti de eerste judoclub gesticht. Later heb ik een andere club gevormd op het minuscuul eilandje Makatea. De jongelui van ginds zijn zeer soepel en handig en ze hebben zich vol ijver op de judosport geworpen.

Nu wil je misschien weten hoe de jonge Tahitanen heten? Wel, men vindt er thans een heleboel jongens en meisjes die Europese namen hebben, bv. Ernest, Joël en wat weet ik meer, maar gelukkig bleven de oude oorspronkelijke namen bewaard, zoals Anai, Manao, Puarau, Manu.

Ik vergat je haast te vertellen dat al de Tahitanen, zo groot als klein, zeer veel houden van muziek, zang en dans. De jongens en meisjes leren alleen of in groep gitaar spelen. 's Avonds gaan ze in kleine groepjes op het strand zitten of onder de kokosnootbomen en musiceren en dansen. Ze doen het voor hun genoegen, ze doen het omdat ze het graag doen en de muziek en de dans hen in het bloed zit!

Je ziet dat de jongens en meisjes van Tahiti, alhoewel ze zo ver van je verwijderd zijn, je vrienden, je speelkameraden zouden kunnen zijn.

Zou je niet graag op Tahiti wonen?

Michel BRUN

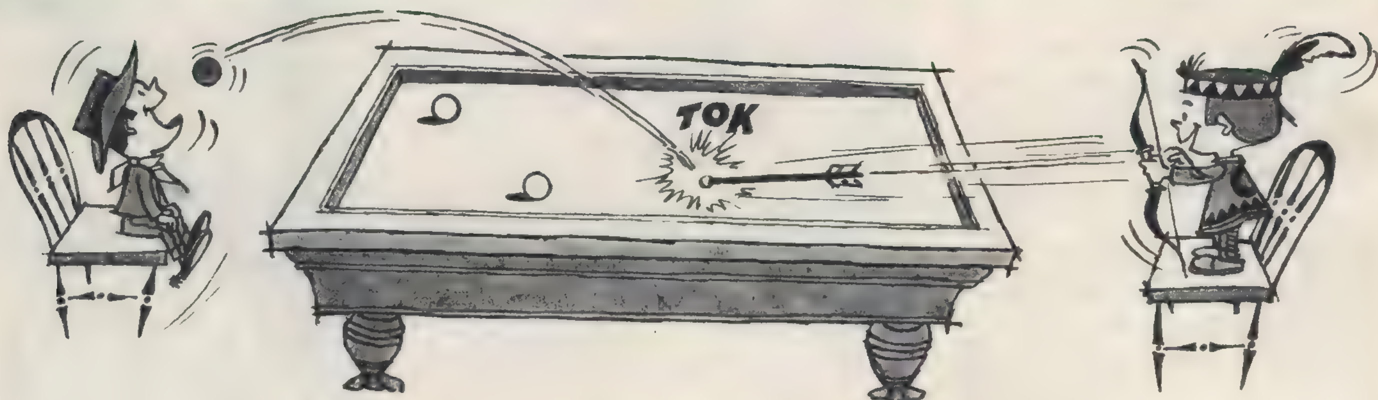

Wie op een eiland woont is niet bang van het water. Heel jong leren de Tahitanen zwemmen en varen.

EEN SPEL VAN KOELE BEREKENING

BILJART

EEN der oudste en meest populaire spelen in Nederland is het biljartspel. Op het platteland en in de steden, in dorpscafé's en in luxueuze hotels, overal kan men ze vinden, de glanzend groene tafels met de schoongewreven leien en de gepolijste kogels. In dartele omzwervingen of in bedachtzame banen rollen de rode en witte ballen over het groene laken. Hun koers wordt bepaald door een fragiele pomerans, de spits van een precieus vervaardigde biljartstok, die men keu noemt.

Links Piet van de Pol, rechts Tini Wijnen, twee van de sterkste biljardspelers in Nederland.

ER bestaan geen cijfers van, maar het aantal liefhebbers van dit stijlvolle ontspanningsspel, dat een koele berekening en een rijke fantasie vraagt, loopt in de honderdduizenden. Er zijn in Nederland ongeveer 14.000 biljarttafels ; zij staan in sfeerrijke zalen, in sociëteiten, maar vooral ook in de kleine dorpscafé's, brutaalweg alle ruimte in beslag nemend. De keus wachten uitnodigend in de rekken, de waard brengt iedere morgen een uurtje door met hun onderhoud, met het poetsen van de banden en het opwrijven der ballen. De stofzuiger gebruikt hij voor het egale laken ; zijn gevoelige vingers betasten elk plekje en houden voorzichtig stil bij een oneffenheid. De reparateur wordt snel gewaarschuwd, want de caféhouder kent de waarde van zijn biljart. Beter dan wie ook weet hij hoe verzot zijn gasten zijn op het avontuur met keu en ballen, hoe de spanning van het dagelijks bestaan van hen afglijdt in een partijtje biljart, hoe zij kunnen opleven in dit heerlijke spel, dat de spiergevoeligheid tart, dat een spel is van overmoed en bezonnenheid, van concentratie en energie.

EEN LANGE KETEN CARAMBOLES

Is het biljart in de meeste Nederlandse dorpen een vermaak zonder weerga, organiseert men er competities en toernooien, kan men er dagelijks na-genieten over een felle partij, een wonderbaarlijke carambole

EN RIJKE FANTASIE :

soms, in de steden bloeit het spel als sport. De Koninklijke Nederlandse Biljartbond vindt daar zijn grootste aanhang en de uitblinkers onder zijn 13.000 leden. In Rotterdam en Amsterdam, Den Haag, Groningen en Leeuwarden, de belangrijkste biljartcentra, rijgen mannen in zwarte vesten met soepel gemak ketens van caramboles aan elkaar. Wijdbeens taxeren zij elk probleem, met het oog van een scherpschutter, het lichaam gespannen, de linkerhand muurvast op het laken uitgestrekt, de andere geklemd om het dikke uiteinde van de keu, in volmaakte cadans. Een slordigheid, een even te lichte aanzet, een verkeerd effect, zo weinig is er voor nodig om de carambolage te stuiten, om de speler een onoplosbaar stootbeeld te bezorgen. Ten einde de nukken van de speelse kogels niet te riskeren, behandelt de goede speler ze als porcelein ; hij aanvaardt hun grillige buien, hun plotselinge tegenzin om te luisteren naar de effecten. Hij weet zijn tijd af te wachten. Op het juiste moment valt hij aan en dan triomfeert de hand van de meester, begint een melodie van ragfijn ivoor-getik. Dit edele spel berust op een wis- en natuurkundige grondslag, maar evenmin als het leven zelf valt het in een formule samen te vatten ; NIETS MENSELIJKS IS HET VREEMD.

GEKLEURDE BALLEN ZOEVEN VAN BAND TOT BAND

Wordt in de meeste biljartzalen in de grote steden het spel volgens de regels van de kunst uitgevoerd met drie ballen, in een rustige, ernstige sfeer met arbiters vaak voor het tellen en een serie fraai afgewerkte keus in zorgvuldig afgesloten rekken ; in de talloze cafeetjes, waar net plaats is voor een biljarttafel en een tapkast, een paar stoelen voor de stamgasten en een kachel, vormt de onnavolgbare loop der ballen net zo min een probleem als het spelletje kaart in de hoek. In alle vrijheid, zorgeloos weggestuurd, klotsend en springend, zoeven de gekleurde kogels van band tot band. Wat maalt men om een misser, een kets, een onlogische stoot ? Het plezier is er niet minder om. Een bulderend gelach klinkt op als een bal door onhandig gemaneuvreer over de biljartrand wipt, de kastelein poetst hoofdschuddend aan de glazen, morgen zal hij het geteisterde laken weer onder handen nemen en de ballen hun glanzende teint teruggeven.

Het nog vrij stuntelige biljartspel kreeg in 1928 gloednieuwe mogelijkheden, toen de Fransman Mengaud de elastische bedekking van de keu-top uitvond, de pomerans. Met dit onnozele stukje leer was het mogelijk effect te geven en kon men het ivoor sidderend uit de hoeken laten veren. De pomerans opende werkelijk schitterende perspectieven. Nadat de vlasband door een rubberen werd vervangen en het houten speelvlak door een glazen of marmeren en later door leien bladen, kwam de biljartkunst tot volledige ontplooiing. Vóór 1880 was zij voornamelijk bekend bij de voorname burgerij, maar haar populariteit drong omstreeks die tijd door tot een uitgebreide kring, met name in het noorden van het land. Groningen en Leeuwarden leverden de eerste bekende biljartspelers. Amsterdam volgde spoedig met een stoutmoedig initiatief : de opening van « Kras », een zaal met veertien biljarttafels. Langzamerhand ging toen het westen de toon aangeven, aarzelend gevolgd door het zuiden.

EEN SPEL VOL GRILLIGHEDEN

Om een geduchte biljartcrack te worden dient men een lange weg te gaan. Een weg, die ontmoedigend is door haar klippen en obstakels, welke zo argeloos lijken en eenvoudig te overwinnen. Wie op een zeker moment denkt veel te presteren met keu en ivoor, beseft pas zijn eigen naïeviteit bij het aan het werk zien van een grootmeester. Nimmer is men uitgeleerd in dit spel vol grilligheden, dat de hoogste eisen stelt aan de concentratie en het vermogen om tegenslagen te incasseren.

Hoe leer je biljarten ? Ach, de simpelste oplossing is een keu te pakken en daarmee de ballen te lijf te gaan. Niet letterlijk natuurlijk, maar erg voorzichtig en secuur. Een prik tegen de glanzende kogel en zij tolt gewillig weg, schiet terug van de band en komt tot rust met een luie, laatste draai. Maar er zijn drie ballen en de bedoeling is te caramboleren, dat wil zeggen punten (caramboles) te maken. Een punt ontstaat wanneer de bal, die je wegstoot, de beide andere ballen raakt. Wie nu bijvoorbeeld honderd punten achter elkaar kan scoren, kan gerust een erg sterke biljarter worden genoemd. Maar voor het zover is, heeft hij duizenden malen gemist en zich misschien wanhopig afgevraagd of hij het spel wel ooit onder de knie zou krijgen.

Het normale biljartspel wordt beoefend op een tafel van 1 meter 14 bij 1 meter 52. Men noemt ze de kleine wedstrijdbiljarts en ze staan in vele café's en clubgebouwen. In sommige huiskamers rollen de ivoren ballen ook, maar dan op tafelbiljarts. Dat is een bijzonder prettig gezelschapsspel, waarmee velen hun vrije avonden genoeglijk doorbrengen. Wanneer de knepen van het vak echter geleerd zijn op het glanzend-groene veld onder de huiskamerlamp, is verandering van « lucht » noodzakelijk. De speler, die plannen heeft zijn talenten op dit terrein volledig uit te buiten, moet toetreden tot de wedstrijdsport en op de « echte » tafel zijn kwaliteiten gaan beproeven. Hij wordt dan wellicht nog eens een « kadrist ».

Kadrist, alweer een vreemd woord, zoals er in deze sport zo veel zijn. Wij bedoelen hiermee iemand, die het kaderspel beoefent. Bij het biljarten maakt men onderscheid tussen libre (vrij)-spel en kader. Het eerste betekent : punten maken zonder beperking, het tweede legt de caramboleur een aantal wetten op, waaraan hij zich heeft te houden. Bijvoorbeeld : hij mag op een bepaald gedeelte van het laken niet meer dan één of twee punten verzamelen, waarna één der ballen het bewuste vak verlaten moet. Erg ingewikkeld en onvoorstelbaar moeilijk in de praktijk, maar er zijn nu eenmaal mannen, die over zulke gevoelige vingers en scherpe ogen beschikken, dat zij de uiterst subtiele handelingen perfekt kunnen uitvoeren. Wie dat kan zijn ? Daarover lezen jullie de volgende week meer. Wij zullen dan enige grootmeesters uit België en Nederland voorstellen, die in de hele wereld triomfen hebben gevierd of nog gaan vieren. Je wilt hun namen ? Vooruit dan maar. Het zijn : René Vingerhoedt en Emile Wafflard uit België en Piet van de Pol en Tini Wijnen uit Nederland.

Ben de GRAAF

Emile Wafflard, de Belgische « kader-koning », met de keu in een stand, die alleen begaafde biljarters zich kunnen veroorloven. Hij legt aan voor een zgn « piqué », waarbij de bal naar voren gaat en precies op de juiste plaats terugschiet om de twee andere ballen te treffen.

LEES VOLGENDE WEEK :

DE GROOTMEESTERS VAN DE BILJARTSPORT

SPAGHETTI

Onze vrienden hebben hun camion met een lading konijnen geruild voor

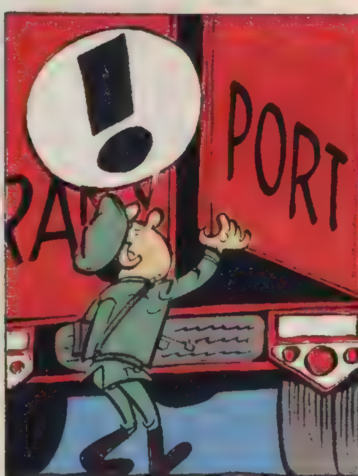

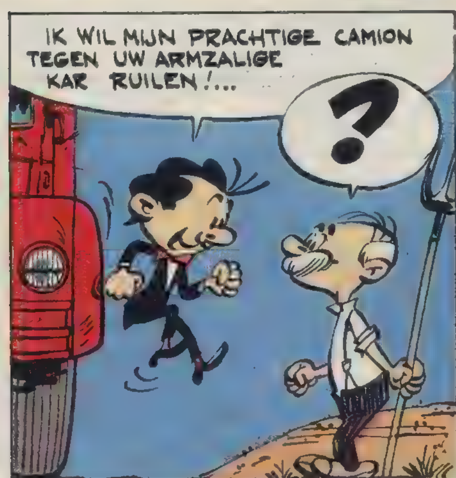
Zoekt een Baantje

TEKENING: D. ATTANASIO ★ SCENARIO: GOSCINNY

...en camion met schilderijen. Eindelijk hebben ze de gezochte schilderijen!

(Wordt voortgezet.)

JUMPING

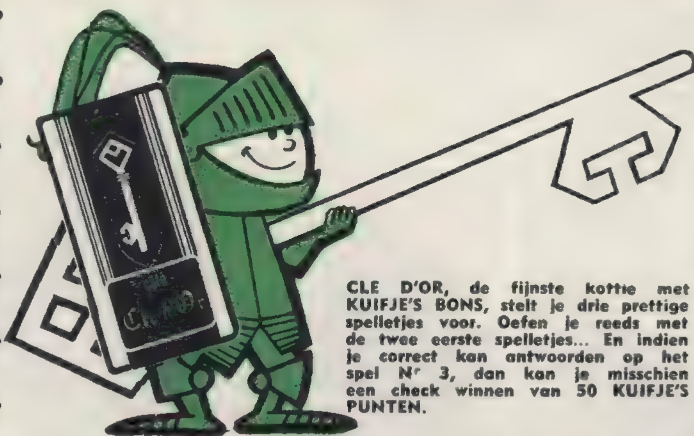
EEN mooie sport, waarvan velen reeds zullen gehoord hebben, is de jumping. In deze sport nemen paard en ruiter de moeilijkste hindernissen en wie de sierlijkste en meest nauwkeurige sprongen maakt en dus het grootst aantal punten vergaart, wordt winnaar. Onlangs was men in Brussel nog getuige van de mooiste prestaties van 's werelds beste ruiters.

Vooraleer in jumping uit te blinken is er evenwel een eindeloos geduld en enorm veel oefening nodig. De ruiter moet als het ware vergroeid en vertrouwd zijn met zijn paard. Wat een ruiter allemaal doen moet om het paard op zijn hand te krijgen en om het fit te hebben om de moeilijkste hindernissen te overwinnen, kan je zelf afleiden uit het gebed van een paard tot zijn meester en dat we in een ruiterstijdschrift hebben gelezen. Het is zeer leerzaam en degenen die eens ruiter willen worden moeten het zeker bewaren :

Ziehier, lieve meester, mijn gebed. Voed mij en stil mijn dorst. Besteed voldoende tijd aan mijn verzorging. Zuiver mijn ogen en neusgaten met spons en water. Roskam mij tweemaals daags. Zie zorgvuldig mijn voeten na. Na het werk en de dagelijkse moeilijkheden, geef mij onderdak in een reine, luchtige en warme stal met een dik strobed, waarop ik mij kan neervleien. Spreek tegen mij, want uw kalme stem is veel krachtiger dan uw zweep, uw sporen of teugels. Liefkoos mij en leer mij opgeruimd te werken met goede wil. Heb zeer veel geduld met mij. Sla mij dus niet, wanneer ik in moeilijkheden verkeer en trek vooral niet onbezonnen in mijn gevoelige mond. Wanneer ik u niet dadelijk begrepen heb, haast u niet uw zweep te gebruiken of uw sporen in mijn buik te planten, maar ga even na hoe het komt dat ik u niet versta. Zeer zeker is het uw eigen fout. Is het mondgestel wel in orde? Of de hoefijzers, kwetsen ze mijn voeten niet? Nogmaals heb geduld. Dwing mij niet onophoudelijk circustoertjes te leren in een gesloten ruimte maar laat ons ook eens gaan wandelen in de vrije natuur. Daar hoor ik te zijn en daar zult ge mij leren kennen, meester worden over al mijn reacties en u zult een flink ruiter worden. Wanneer wij door het water baden, spring ik wonderbaar. En laat mij springen over grachten en greppels, over takkebossen en andere natuurlijke hindernissen. Maar jaag mij niet onmedogend over zinloos hoge hindernissen en in de piste, twintig, dertig maal na elkaar, want u trekt mijn mond tot beton en ik ga dat alles geweldig haten en ik word koppig. Wanneer ik mijn voedsel niet gretig aangrijp, laat dan mijn tanden eens onderzoeken. Snij mijn staart niet af, want deze is mijn enig verdedigingsmiddel tegen de vliegen die mij sarren en tergen. Mijn lieve Meester, wanneer de ouderdom mij zwak en ziekelijk heeft gemaakt, verkoop mij niet verder, oordeel grondig en laat mij snel doden zonder pijn, opdat ik niet nutteloos martelaar worde in handen van winstjagers. Uiteindelijk, vergeef mij tot u te komen in naam van Hem, die ook in een stalletje geboren werd.

DE 1.001 SPELEN VAN DE KOFFIE CLE D'OR

CLE D'OR, de fijnste koffie met KUIFJE'S BONS, stelt je drie prettige spelletjes voor. Oefen je reeds met de twee eerste spelletjes... En indien je correct kan antwoorden op het spel Nr 3, dan kan je misschien een check winnen van 50 KUIFJE'S PUNTEN.

SPEL Nr 1

Vul de ontbrekende woorden in...
Op 15 maart ... kwam .... de senaatszitting presideren. Nauwelijks had hij plaats genomen, of hij werd omringd door mannen gewapend met dolken. Bij hen was er ook ...., zijn aangenomen zoon. « Tu quoque, ... mi ! », zei hij. Dan stortte hij neer aan de voet van het standbeeld van ....

44, Cesar, Brutus, Filis, Pompejus.

SPEL Nr 2

Aan welk land denk je als je deze muziekinstrumenten ziet ? :

A B C

A. Groot Brittannië (Schotland). B. Spanje. C. Zwitserland.

publi art

SPEL Nr 3

(HET ANTWOORD MOET JE OPSTUREN)
WIE IS DIE SCHILDER ?
Hij werd geboren in 1577 te Siegen. Hij reisde veel. Hij schilderde een groot aantal doeken, o.m. de « Afdoening van het Kruis », het « Portret van Helena Fourment », enz... Zijn voornaam was Pieter-Pauwel.

Schrijf vlug de naam van de schilder op een velletje papier. Voeg bij je antwoord een kleine CLE D'OR, uitgeknipt op een verpakking van de koffie CLE D'OR.
Adres : KUIFJE-Prijsvraag CLE D'OR, P.-H. Spaaklaan, 1 à 7, Brussel 7, vóór woensdag 2-11 om middernacht.
Uit de juiste antwoorden worden er 100 getrokken. De gelukkige winnaars krijgen een bon van 50 KUIFJE'S PUNTEN, aangeboden door CLE D'OR. Veel geluk !

- elektrische treinen

- echte telescopen

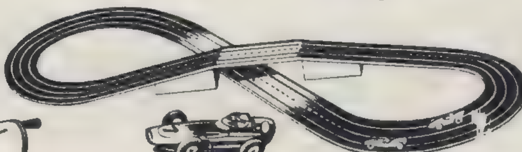

- echte raketten

- tientallen spelen

- een schitterend poppenhuis

- een prachtige elektrische autostrade

- naaimachines

100 STUKS prachtspeelgoed TE WINNEN

en een TV-toestel te schenken aan iemand die U gaarne ziet, dank zij de

ACEC-PRIJSKAMP voor de mooiste kinderbrief

KOSTELOOS, voorbehouden aan jongens en meisjes van 7 tot 12 jaar
Haal onmiddellijk uw deelnemingsbon af BIJ DE OFFICIËLE ACEC VERDELERS.

ACEC

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Met de moed der wanhoop tracht Lefranc de deur van de vuurtoren open te trekken...

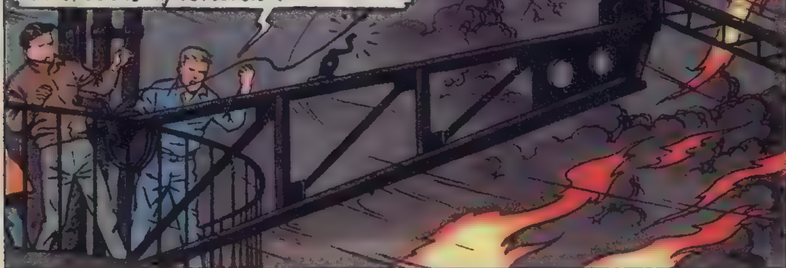

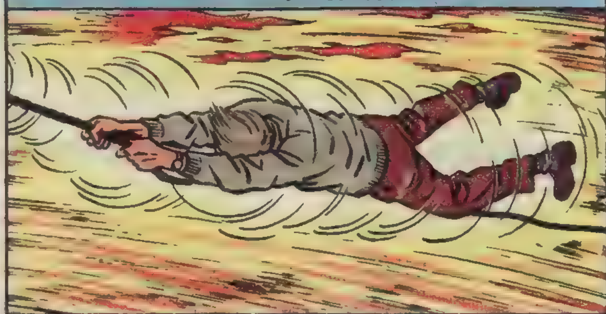

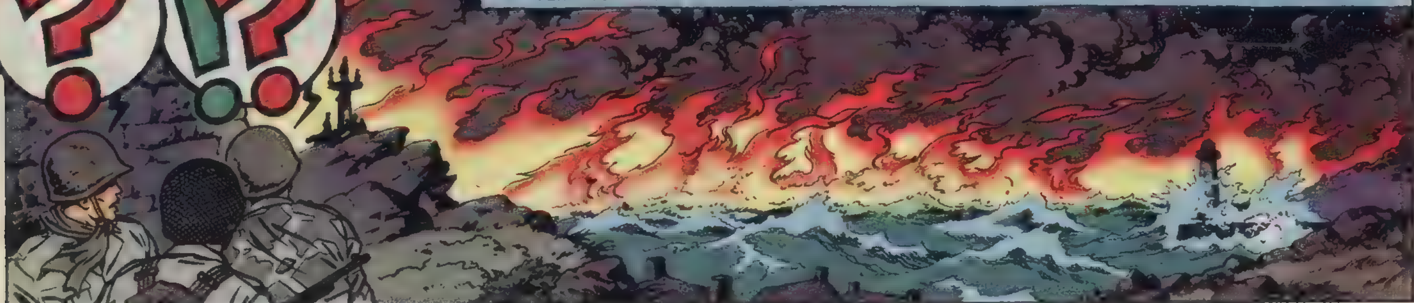

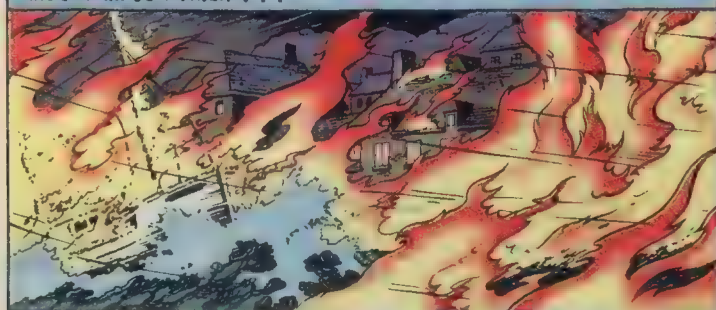

(Wordt voortgezet.)

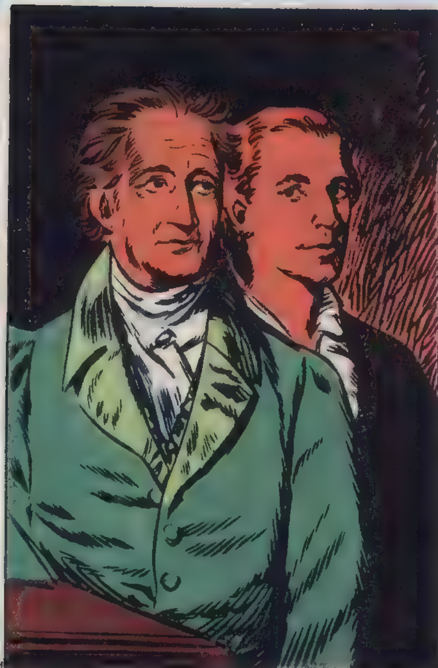
Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

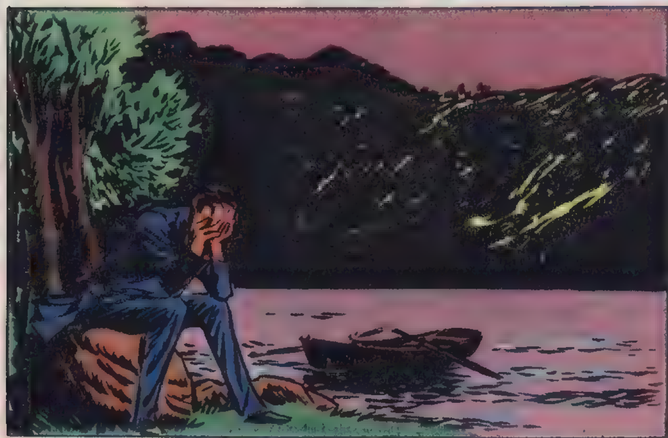
ROMANTISME

DE XVIII[e] eeuw was de eeuw van de Rede. Na 1815 waren de mensen moe van het denken en het piekeren en zij begonnen hun hart te beluisteren. Jean-Jacques Rousseau, de grote Franse schrijver, had dit reeds vroeger gedaan. Hij had de schoonheid van de natuur bezongen en de goedheid van de mensen. Niets luistert minder naar de rede dan het hart. Het hart dat in vuur en vlam staat voor de natuur, een vogel, een bloem, de vrijheid en dat hete tranen schreit over het leed van de romantische helden. Het woord is er uit : we betreden het rijk van de romantiek.

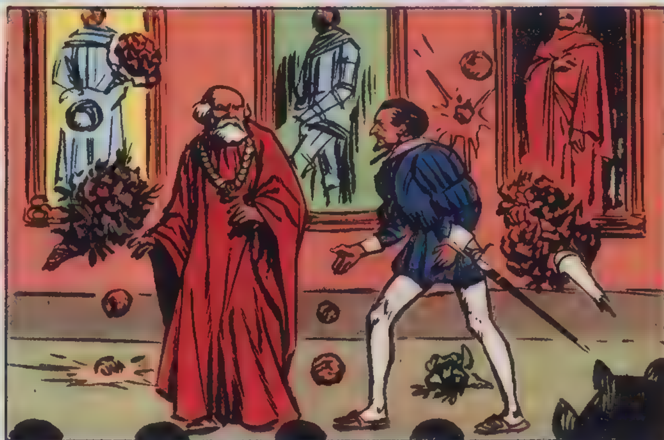
1. — GOETHE EN SCHILLER

VOORAL in de letteren en in de schone kunsten zou het romantisme tot uiting komen. De naam zelf hebben de Duitsers gevonden. Zij zochten inspiratie in de middeleeuwse « romans ». Goethe was 25 toen hij zijn roman *Die leiden des jungen Werther* publiceerde. Later schreef hij zijn beroemde *Faust* en nog een heleboel andere meesterwerken. Schiller was 23 jaar toen hij het beroemd gebleven drama *De Rovers* schreef, later publiceerde hij *Wilhelm Tell* en nog andere werken. Goethe en Schiller behoren tot de grootste schrijvers die Europa ooit heeft gehad. Zij waren de vertegenwoordigers van de Duitse klassieke periode, maar zij hebben de poort naar het romantisme open gedaan. Een echte romanticus was Heine

2. — BYRON EN DICKENS

SHELLEY en Byron zijn twee beroemde Engelse dichters uit de romantische periode. Er waren verder de romanciers Walter Scott, auteur van *Ivanhoe*, Charles Dickens, schrijver van *Oliver Twist* en *David Copperfield*, helden over wier lot duizenden lezers hete tranen hebben vergoten. In Frankrijk Chateaubriand, met *Les Martyrs*, *Atala* en *Le Genie du Christianisme*. Lamartine met *Le Lac* en Alfred de Musset met poëzie, romans en toneel.

3. — VOOR OF TEGEN HERNANI

DE romantische periode was rijk aan grote schrijvers o.m. Balzac, Alexander Dumas, George Sand, Stendhal, Gauthier, Victor Hugo. De klassieke schrijvers brulden van verontwaardiging over zoveel « papierverkwisting ». Toen op 25 februari 1830 *Hernani*, drama van Victor Hugo, in Parijs werd opgevoerd, was het spektakel. . in de zaal. De toeschouwers leverden een ware veldslag De ene helft van de zaal riep : « Het is een schandaal ! » en de andere « Het is subliem ! ».

4. — SCHILDERS

EENZELFDE omwenteling had plaats in de wereld van de schilders. Het waren de klassieken, zoals David en Ingres, die hielden aan scènes in het Grieks-Romeins genre. De anderen schilderden « met een dronken bezem » en zij maakten school : Eugène Delacroix, Flandrin, Delaroche, Horace Vernet. Zelfs de landschapschilders zoals de Fransman Corot en de Engelsman Constable zochten naar de emotie, het pathetische, het sublieme.

5. — COMPONISTEN

IN Duitsland kende de muziek een van haar glanspunten met de romantische componisten als Meyerbeer, Weber, Schubert, Schumann, Mendelssohn en nadien Richard Wagner. In Frankrijk was er Berlioz, in Italië Rossini en verder Chopin van Poolse afkomst en Frans Liszt van Hongaarse afkomst. De grootste was wellicht Ludwig van Beethoven, die geboren werd te Bonn. Zijn grootvader stamde uit Mechelen. Alhoewel Ludwig van Beethoven doof was, componeerde hij onsterfelijke symfonieën waaronder de IXe, de hymne aan de vreugde, waar hij de broederlijkheid van alle mensen op aarde bezingt : ALLE MENSCHEN WERDEN BRUDER !

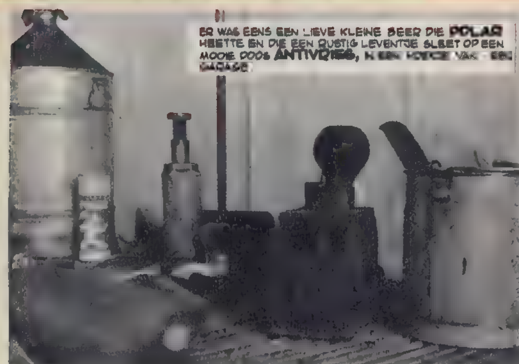
(Wordt voortgezet.)

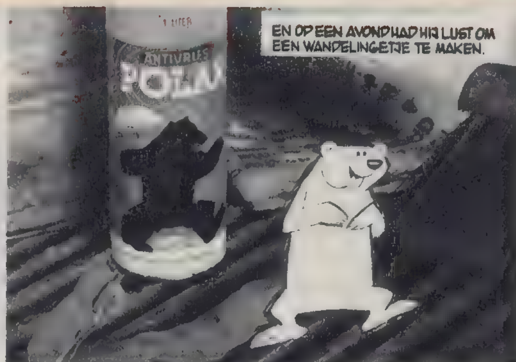

Wees een St. Bernardushond voor de auto van vader !

EEN ONTDEKKINGSTOCHT !

Een boeiend spel, aangeboden door de ANTIVRIES POLAR
Wens je een sensationeel pocketbook, met de avonturen van de beer POLAR te winnen ?

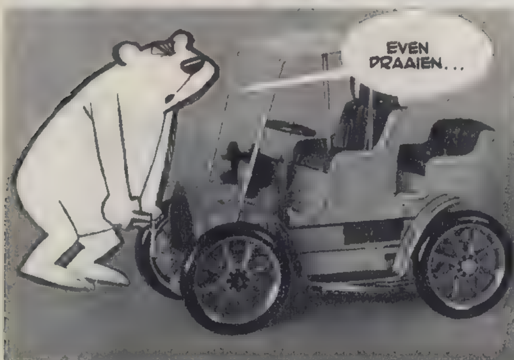

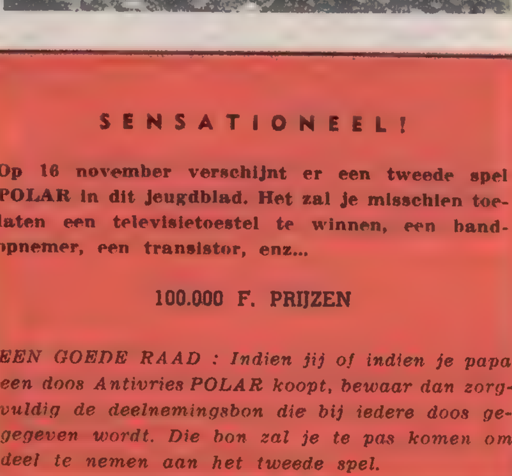
Antwoord op deze vraag en op de vraag die je hiernaast gesteld wordt. Stuur je antwoord op een POSTKAART met je naam en volledig adres naar I V A C, Linthoutstraat, 37, Brussel 4, vóór 9 november om middernacht. Aldus win je het pocketbook met de avonturen van de beer POLAR.

2e VRAAG

25 dozen POLAR zijn horizontaal op een rij gelegd. Kan je zeggen hoeveel meter, centimeter en millimeter dat maakt ? Om deze vraag juist te kunnen beantwoorden, vraag je eventueel inlichtingen aan de garagist van je vader. En indien je geen dozen POLAR vindt ? Dan kunnen wij je het adres bezorgen van een verkoper in je buurt.

OPGELET ! In principe mogen alle jongelui aan deze prijsvraag deelnemen. Wie echter iets te maken heeft met de verkoop van Antivries mag er niet aan deelnemen.

ER KOMT SLECHTS EEN ANTWOORD PER DEELNEMER IN AANMERKING.
Tegen de beslissing van de jury kan geen beroep worden aangetekend.

S E N S A T I O N E E L !

Op 16 november verschijnt er een tweede spel POLAR in dit jeugdblad. Het zal je misschien toelaten een televisietoestel te winnen, een bandopnemer, een transistor, enz...

100.000 F. PRIJZEN

EEN GOEDE RAAD : Indien jij of indien je papa een doos Antivries POLAR koopt, bewaar dan zorgvuldig de deelnemingsbon die bij iedere doos gegegeven wordt. Die bon zal je te pas komen om deel te nemen aan het tweede spel.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE...

ZONDAG

HONGAARSE CZARDAS OP DE HEIZEL

ZULLEN onze Rode Duivels zondag dansen op het meeslepend rythme van een Hongaarse Czardas ? Waarom we deze vraag stellen ? Wel, eenvoudig omdat het puike Hongaarse elftal zondag te gast is op het Heizelstadion.

Nauwelijks zes jaar geleden aanzag men de Hongaren voor de beste voetballers ter wereld. Zij immers waren er in gelukt in het jaar 1953 het nationaal elftal van Groot Brittannië te overwinnen. Geloof me, dat was geen kleinigheid, want Groot Brittannië had negentig jaar lang gezegevierd op eigen bodem. Ik had het groot geluk die match te zien, ze staat voor altijd in mijn geheugen gegrift ! Ik zag toen Puskas, Kocsis, Hildeguti, Grozsics en hun gezellen werkelijk toveren met de bal. Zij waren de heersers van Wembley.

Na deze triomf volgden nog veel overwinningen, dan kwamen de matchen voor de wereldbeker 1954. De Hongaren konden de Uruguezen en de Brazilianen uitschakelen. Toen moesten zij spelen tegen de Duitsers en daar kwam de grote verrassing : de Duitsers wonnen. De grootste teleurstelling die de Hongaren opliepen was echter, naar mijn mening, niet de match tegen de Duitsers, maar wel de match die zij hetzelfde jaar (1954) tegen de Rode Duivels moesten spelen. Zij werden door ons verslagen met 5-4 !

Hoe verklaarden de specialisten de nederlaag van de Hongaren ? Zij zegden : « De spelers zoals Puskas en Kocsis zijn te oud. Ze zijn over hun hoogtepunt heen... Het gaat niet meer zo goed. » De specialisten hebben toen de bal mis geslagen, indien wij het aldus mogen uitdrukken, want Puskas en Kocsis, die thans voor Real Madrid en F.C. Barcelona spelen zijn de sterren van het veld ! De eerste is 34 jaar en nog altijd in topconditie.

WIE VRAAGT ER EEN PRONOSTIEK ?

Wat is het Hongaarse elftal thans waard ? Men meende dat zij tijdens de Olympische Spelen te Rome een zeer goed figuur zouden maken. Zij werden verslagen door de Deense ploeg... Dat was naar mijn mening slechts toeval. Een klein ongeluk zoals men dat vaak in de sport ziet... Ik bedoel ongeluk voor de Hongaren, niet voor de Denen !

Twee jaar geleden hebben de Hongaren ons te Budapest verslagen met 3-1, en wat wordt het zondag ? Neen, ik ga me niet aan een pronostiek wagen, ik denk dat de Hongaren hun beste beentje zullen voorzetten en dat zij alles zullen in het werk stellen om de Rode Duivels er onder te krijgen. Hoe die match ook mag aflopen, ze wordt bepaald mooi. De Hongaren spelen goed en ze zijn zeer fair-play. De Rode Duivels zullen het niet makkelijk hebben maar wij zijn, zoals altijd, optimistisch !

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

Een groep experten vliegt naar Sawmill, waar de Kangoeroe zal ingevlogen worde

SEDERT MEER DAN TWEE UREN VLIEGT DE CT-012 MET DE AERONAUTISCHE EXPERTEN AAN BOORD OVER DE VERLATEN IJS-VLAKTEN, DIE DE REUSACHTIGE BAAI VAN LABRADOR OMZOMEN...

Hello... CT-012 aan Punt 003... Niets te melden. Houden dezelfde koers, dezelfde hoogte. Alles wel aan boord...

Wij hebben onze vertraging ingehaald, Harvey. De wind zit gunstig voor ons. Ik heb zo even bestek opgemaakt. Wij zullen precies op de vastgestelde tijd te Sawmill toekomen.

OP HETZELFDE OGENBLIK KOMT ER EEN ANDERE CT-012 UIT HET OOST-NOORD-OOSTEN. HIJ SCHEERT LAAG OVER HET WATER OM TE ONTSNAPPEN AAN DE CANADESE RADARTOESTELLEN. HIJ VLIEGT ZODANIG DAT ZIJN WEG DIE VAN ZIJN DUBBELGANGER MOET KRUISEN....

Vlieg een beetje sneller, St... Ik bedoel Harvey, anders ontmoeten we de echte CT-012 nooit op het vastgesteld uur en op het bepaald punt...

DUIZENDEN KILOMETERS DAAR VANDAAN..

Heren, op dit ogenblik vliegt ons toestel over de Canadese kust.

Over drie kwartier zal het het Canadese vliegtuig, dat naar Sawmill vliegt, kruisen. Heren, dit is een staaltje van de kunde van onze navigators!

Zij immers hebben aan de hand van de inlichtingen gegeven door onze geheimagenten in Canada, het moment berekend waarop ons toestel moest opstijgen. Zij hebben de te volgen weg uitgestippeld en de plaats en de seconde waarop het de echte CT-012 zal ontmoeten, bepaald.

IN DE CANADESE HEMEL ZET DE CT-012 ZIJN WEG VOORT. EEN HALF UUR IS INTUSSEN VERLOPEN.

ERGENS MEER NAAR HET NOORDEN, IN EEN VAN DE RADARSTATIONS VAN DE DEWLINE.

Sir, ik heb twee lichtstippen ontdekt, waarvan EEN onbekend is...

??...

Kijk, men zou zeggen dat er twee vliegtuigen op korte afstand van elkaar vliegen. Nochtans werd er slechts één vliegtuig in die sector gesignaleerd: de CT-012 die koers zet naar Sawmill.

OP HETZELFDE OGENBLIK, AAN BOORD VAN DE CT-012...

Harvey! Harvey, kijk eens!.. Ginds... beneden ons... We zullen dat vliegtuig kruisen...

???

Het komt uit het noorden... Waarschijnlijk van over de Pool... Een lijnvliegtuig wellicht...

23

Je houdt van de avonturen van Dan Coope

WAAGSTUK

door A.WEINBERG

geheimzinnig vliegtuig is intussen van een onbekende basis opgestegen

MAAR HET VLIEGTUIG DAT UIT HET HOGE NOORDEN KOMT EN DE WEG VAN DE CT-012 ZAL KRUISEN IS GEEN LIJN-VLIEGTUIG . . .

De piloot van dat toestel is stapelgek! Zie hem over het water scheren . . .

Het is geen lijn-vliegtuig, want de bemanning zou zulke risico's niet nemen zonder ernstige reden!

Maar het is een Canadees . . . en HETZELFDE TYPE ALS HET ONZE !

Kijk ! Recht voor ons! DAT IS DE CT-012 ! Victorie ! Wij zijn op de vastgestelde tijd op het rendez-vous !

Mooi werk! We moeten de echte CT-012 slechts volgen tot we zijn plaats kunnen innemen! Begin te draaien, Teddy... maar nader niet te dicht !

Maak je geen zorgen . Ik blijf ver genoeg achter hem , zodat ze niet kunnen zien dat ons toestel hetzelfde nummer draagt als het hunne !

AAN BOORD VAN DE ECHTE CT-012 . . .

Harvey, dat toestel intrigeert me ! Kijk , hij draait alsof hij ons wilde volgen . . .

Ben je daar zeker van?

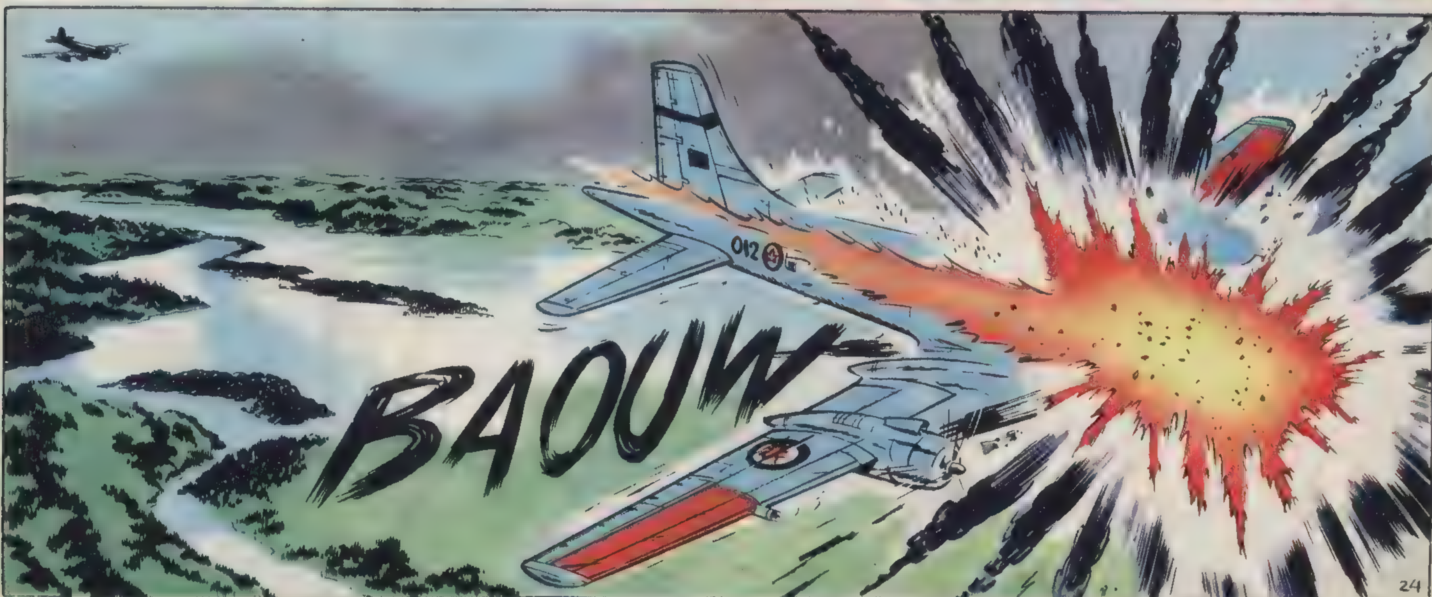
Ja, hij stijgt en draait alsof hij de weg met ons wilde voortzetten ... Maar hij blijft op een afstand ... De piloot wenst ons niet te naderen !

Men heeft me nochtans geen enkel militair toestel in deze sector gesignaleerd. Zou het in nood verkeren ?

Ik heb niet de indruk, maar ik zal trachten per radio contact te nemen....

OP DIT OGENBLIK OP DUIZENDEN KILOMETERS AFSTAND...

Heren, ons toestel heeft de CT-012 sedert vijf minuten ontmoet en ... OPGELET ! NOG 10 SECONDEN ... 7... 4... 3... 2... 1...

dus lees je ook het album « DE MUUR VAN DE STILTE »

(Wordt voortgezet.)

Roman van Fernez

DE AVONTUREN
VALSTRIK TE

ELFDE HOOFDSTUK

DE HARPIJ LOOPT IN DE VALSTRIK

WE zijn hier in een hotel in Kwoloon, zei hij. Maar wees voorzichtig, Jeffery. Vertel aan niemand dat je weet waar we zijn. De moordenaars van Seng-Li doorzoeken de stad, in de hoop ons te vinden.

— Wees gerust, ik zal niets zeggen.

— En, kom alleen!

— O.K.

— Wanneer je hier toekomt, zal iemand je vragen of de sampan waar je op wachtte in de haven is aangekomen. Je antwoordt dan : « De boot is met man en muis in de storm bij Formosa vergaan. » Wil je dat herhalen?

De secretaris van het consulaat gehoorzaamde braaf.

— En vertel mij nu maar je adres, Forbes!

— Pension Lotus, Nathanavenue. De directeur heet Lee-Tchu.

— All right! Over twintig minuten ben ik er.

Jimmy wachtte tot Jeffery ophing, voordat hij zelfde haak weer neerlegde. De list was uitstekend gelukt. Wat zou Jeffery, in zijn luxueuse flat op de twaalfde etage, zich in de handen wrijven! Arme domme Forbes! Niet alleen had hij zich opgeofferd, maar was ook nog zo goed de gevaarlijke kolonel Seng-Ko-Foe, aan de moordenaars van het spionagenet over te leveren. Een wonderlijk toeval speelde hem, in één klap, de enige twee mannen waar hij bang voor was in de hand. Men zou bijna denken dat er een bijzondere voorzienigheid voor spionnen bestond...

Niets kon zijn wantrouwen hebben opgewekt. En zelfs al was de gedachte aan een eventuele valstrik bij hem opgekomen, zouden zijn vermoedens wellicht zijn weggeveegd door de talrijke voorzorgsmaatregelen die de pseudo-Forbes had genomen.

Jimmy had trouwens rekening gehouden met het geval dat Jeffery niet alléén zou komen. Op de Nathanavenue, stonden verscheidene helpers van Wu-Pien en hielden de wacht.

Stipt op tijd, stond Jeffery twintig minuten na het telefoongesprek voor de deur van het pension. Aan Lee-Tchu, die hem ontving, zei hij netjes het versje op dat hem was voorgezegd, en werd naar een vertrek in de kelder gebracht, waar Stone en Seng-Ko-Foe hem opwachtten.

Indien hij de koele ontvangst van de twee mannen vreemd vond, liet hij hiervan niets merken. Hij was even hartelijk als gewoonlijk, ging ongedwongen tegenover zijn gastheren zitten en stak een sigaret op.

— En Forbes, zei hij opgeruimd, laat mij nu eens horen waar het over gaat!

— Graag, antwoordde Jimmy. Over de telefoon had ik geen kans je een complete inventaris van mijn ontdekkingen te geven, maar daar wij nu over wat meer tijd beschikken, zal ik er verder over uitweiden. De kolonel en ik zijn ervan overtuigd dat Seng-Li een agent van Peking is en dat hij een belangrijke rol speelt in het spionagenet dat China hier in Hongkong heeft opgericht.

— Allemachtig! Dat is niet voor de poes! Heb je bewijzen?

— Laat mij alsjeblief verder gaan, het is nog niet alles. Wij weten ook dat die zogenaamde financier een bedrieger is. Met ongelooflijke stoutmoedigheid, nam hij drie jaar geleden de plaats in van de echte Seng-Li die hij God-weet-waar-verbergt. Met de grootste koelbloedigheid, ruimde hij allen uit de weg die het bedrog konden ontdekken. Wanneer hij als een kluizenaar leeft, en weigert in het openbaar te verschijnen, wanneer hij zich ten slotte door een zwerm lijfwachten laat beschermen, is dat uitsluitend omdat hij doodsbenauwd is herkend en ontmaskerd te worden...

— Mijn beste Forbes, je verbluft mij, dit is pure zinsbegoocheling! En wie is volgens jou deze valse Seng-Li?

Jeffery had zijn vraag op ongedwongen, ietwat ironische toon gesteld. Waarschijnlijk verwachtte hij een afwijkend antwoord. Het antwoord dat Stone hem echter gaf, onthutste hem zó dat hij heel even zijn zelfbeheersing verloor, en met moeite zijn kalmte terugvond.

— Het is Ling-Tan-Chai, antwoordde Jimmy, voormalige rechterhand van Li-Li-San, de rebel die in 1949 door Mao werd vrijgelaten.

— Verduiveld, Forbes! Wat je me daar vertelt gaat mijn petje te boven. Indien ik je niet beter kende, zou ik denken dat je liegt of dat je mij een poets bakt. Hoe heb je dit alles vernomen?

— Dat komt er niet op aan. Het belangrijkste is dat wij er achter zijn gekomen. Trouwens ik ben nog niet uitgepraat!

— Op mijn woord, dit is een goochelnummertje! Wat een « suspense »! Wat heb je nog meer ontdekt?

— Het netwerk van Seng-Li heeft zich de medewerking van een onzer landgenoten verschaft.

— Hier in Hongkong? Ben je gek geworden?...

— Ja, in Hongkong en, om precies te zijn, in het Amerikaanse consulaat. Ik weet ook hoe die man heet.

— Wie is het?

— John D. Jeffery.

De beschuldigde reageerde precies zoals Jimmy dit verwachtte. Hij werd doodsbleek, maar dit kon ook door verontwaardiging komen. De ogen wijdopen keek hij Stone met goed geveinsde verwondering aan en barstte toen in een schaterlach uit.

— Dat soort grapje verwachtte ik niet, Forbes! Ik moet zeggen dat je een speciaal soort humor bezit.

— Ik ben nog nooit zo ernstig geweest, antwoordde Stone bijtend. De last die je je vroeger reeds op de hals haalde, had je als les moeten dienen! Die arme Warren had je spel al direct door. Toen je ontdekte dat hij je had ontmaskerd, liet je hem zonder meer vermoorden, en zijn dood als een ongeluk doorgaan. Jammer genoeg

Hij sprong overeind en trok zijn revolver...

VAN JIMMY STONE **Geïllustreerd door Ref**

HONGKONG

[illegible] van het Amerikaanse [illegible] Jeffery in een val...

voor je, heeft Warren voor hij stierf, de C.I.A. een kort bericht doorgestuurd, waarin hij je beschuldigde. Sinds het begin van mijn verblijf in Hongkong ben ik over jou op de hoogte, Jeffery. Ik heb je gadegeslagen zonder dat je er erg in had en genoeg materiaal vergaard om je voor een rechtbank te dagen.

Door zo ver te gaan, nam Jimmy heel wat risico's. In een ogenblik had hij zijn hele ammunitie verbruikt en als Jeffery het in zijn hoofd haalde om verder te bluffen, kon hij Stone gemakkelijk ontwapenen.

Maar de jongeman gaf zo'n indruk van zelfvertrouwen, dat de verrader zich verloren achtte. Een ogenblik bleef hij heel stil en sloeg Jimmy met zijn stalen ogen gade. Toen barstte hij ineens los. Met een vliegensvlugge beweging, haalde hij een zware revolver uit zijn schouderholster, en richtte die op de twee mannen.

— Jullie hebben gewonnen, siste hij, maar jullie overwinning zal van korte duur zijn.

Jimmy zag hoe Jeffery's vinger zich om de trekker klemde en de spieren van zijn hand zich spanden.

Met een sissend geluid, vloog een metalen voorwerp door de kamer, net op het ogenblik dat het schot losbarstte. Het lawaai van de ontploffing dempte de doffe val van de revolver. Onder de angstige blikken van Stone en de kolonel, begon Jeffery te wankelen. Met een gezicht dat door de pijn was verwrongen, keek hij naar zijn bloedige hand, waar het kleine degentje een diepe wond had achtergelaten. Hij maakte geen beweging om te vermijden dat Jimmy het wapen, dat op de grond lag, kon oprapen.

Geluidlozer dan een kat, kwam Wu-Pien nu te voorschijn van achter het gordijn waar hij zich sinds het begin van het onderhoud schuil hield. Uit zijn ondoorgrondelijk gezicht, keken zijn kleine spleetoogjes onverschillig naar de secretaris van het Amerikaanse consulaat.

— Mooie worp! zei Stone met bevende stem. Het was bijna tijd. Ik vroeg mij al af of je niet was ingeslapen achter het gordijn.

Wu-Pien verwaardigde zich een glimlachje maar antwoordde niet. Jeffery die een beetje was bij gekomen keek de aapachtige Chinees aan met een mengsel van vrees en woede. Met zijn ongedeerde hand hield hij krampachtig zijn gewonde pols vast, waar een dun straaltje bloed uitliep. Zijn lippen bewogen zich geluidloos en het leek alsof hij moeite had om te ademen.

— Ik hoop dat je er nu van overtuigd bent dat iedere weerstand nutteloos is. Je hebt je tegenstanders toch wel een beetje onderschat, Jeffery. Je kwam hier om eens poolshoogte te nemen, om te weten hoe ver wij eigenlijk gevorderd waren, maar je had wat meer voorzorgsmaatregelen moeten nemen voor je ons de moordenaars in dienst van de pseudo-Seng-Li op de hals stuurde. Maar nu zijn de rollen omgekeerd, en je bent zelf in de val gelopen... Er blijft je niets anders over dan redelijk te zijn en braaf onze vragen te beantwoorden. Ga nu maar zitten, je vermoeit je nutteloos door te blijven staan...

De verrader gehoorzaamde. Hij zag er uitgeput uit, maar de wrede gloed in zijn ogen en de haat die op zijn gezicht stond te lezen, lieten maar al te goed blijken dat hij zich nog niet voor gewonnen gaf. Hij deed denken aan de grote roofdieren, die wanneer zij dodelijk zijn gewond doen alsof zij dood zijn in de hoop dat de jager zich blootgeeft en in hun klauwen valt...

— Nu ga je ons eens netjes vertellen wat je allemaal weet over het netwerk hier in Hongkong, vervolgde Stone. Je gewilligheid zal zeker later een goede indruk op je rechters maken. Nou... Waar is het hoofdkwartier van de organisatie? Wie is er het hoofd van? Is het Ling-Tan-Chai of iemand anders? Hoe zit het net in elkaar? Waar zijn de posten? Hoe worden de berichten aan jou doorgegeven en hoe komen ze later door het bamboe gordijn? Ga je gang, ik luister!...

Jeffery haalde zijn schouders op.

— Je verliest je tijd, Forbes. Ik zal je niets zeggen, trouwens, je bluft alleen maar. Het is mogelijk dat je een paar kleinigheden hebt ontdekt, maar je bent niet in staat ze te bewijzen. Ik was stom mij zo druk te maken. Had ik je door laten gaan, was je onherroepelijk op je neus gevallen!

Stone zuchtte en sloot zijn ogen alsof hij over het antwoord van Jeffery nadacht.

— Ik ben bang dat je je illusies maakt, zei hij zachtjes. Mijn opdracht luidt : het net te vernietigen en dat zal ik ook doen, wat het mij moge kosten!

— Loop naar de duivel!

— Het spijt mij dat je in die houding volhardt, Jeffery! Ik was van plan je correct te behandelen indien je je gewillig toonde, maar nu verplicht je mij methoden te gebruiken waar ik helemaal niet op ben gesteld.

— Ach, kerel, je kletst te veel!

— Zelf ben ik niet begaafd om recalcitrante individuen spraakzaam te maken, maar daarentegen is het een kunst die onze Chinese vrienden heel goed kennen. Ik geef je dertig seconden om na te denken, wanneer je dan niet van idee bent veranderd, lever ik je over aan mijn vriend Wu-Pien. Je hebt zelf gezien dat hij heel handig is.

— Je hebt het zelf gewild, zei Jimmy toen de dertig seconden om waren. Nu is het jouw beurt, Wu-Pien!

Toen hij de enorme dreigende Chinees op zich af zag komen, kreunde Jeffery van angst. Met uitpuilende ogen, sprong hij op als een gespannen boog.

— Neen, schreeuwde hij, neen, raak mij niet aan! Ik zal spreken.

— Dat is beter!

Een paar seconden stond Jeffery te hijgen en wendde zich toen tot Jimmy.

— Mag ik roken? vroeg hij.

— Ga je gang!

De verrader haalde een sigaret uit zijn zak, bracht ze naar zijn lippen en begon toen verdacht langzaam zijn lucifers te zoeken. Ineens begreep Jimmy waarom...

— Spuw dat onmiddellijk uit! brulde hij.

Maar het was al te laat. Jeffery viel op de grond. Zijn gezicht werd paars. Een paar stuiptrekkingen gingen door zijn lichaam en toen bewoog hij niet meer.

Hij behoorde tot het ras der fanatieke spionnen die vergif boven een nederlaag verkiezen. Waarschijnlijk droeg hij de vervalste sigaret al lang bij zich. De kleine ampul cyaankalium die in het mondstuk was verborgen kende Jimmy maar al te goed!...

(Wordt voortgezet.)

— Neen! Raak me niet aan
Ik zal spreken!

VERCINGETORIX

GETEKEND DOOR:
FERNAND CHENEVAL
TEKST:
YVES DUVAL

En enkele dagen later
Laat bij middel van rooksignalen mijn bevelen aan de Bituriges en de Carnuten overbrengen....

"...De afgezonderde garnizoenen moeten uitgemoord worden. De legerhoofden moeten hier met hun troepen bijeenkomen"

Wanneer hij twee weken later, bijna alle Gallische legerhoofden had verenigd, stond Vercingetorix voor een leger dat machtig genoeg was om tot de aanval over te gaan.

Caesar, die in het noorden is, hoort van de opstand.
Orleans is in opstand. Een machtig Gallisch leger rukt op naar Avaricum (Bourges)...

Roep de legioenen bijeen! Wij zullen hen tegemoet marcheren, ik zal ze verrassen door de snelheid van mijn opmars!

Op bevel van Vercingetorix, bestoken intussen guerilla strijders de legertrossen van de vijand.

Onze achterhoede is in een hinderlaag gelopen! Het grootste gedeelte van onze bevoorrading ging verloren!

Dat is niet zo'erg! Wij moeten vooruit! De troepen moeten de boerderijen maar plunderen om voedsel te vinden....

Maar Vercingetorix heeft besloten tegenover de bezetter, de vreselijke tactiek van de "Verbrande aarde" toe te passen.

Alles moet vernietigd worden! Die honden mogen geen kip, geen schepel koren in handen krijgen!

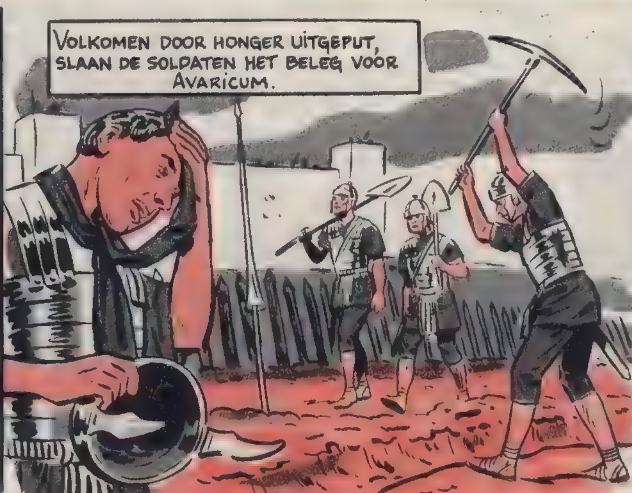

Mijn huis! Mijn koren! Jullie ruïneren ons!
Het is een bevel van Vercingetorix! Vlucht met jullie karren achter onze linies naar het zuiden toe.

En voor het weelderige Avaricum....
Verlaat de stad. Wij gaan haar in brand steken. De vijand moet overal een woestijn vinden....

Het zou dwaasheid zijn! Een stad zoals deze kan je toch niet vernietigen....
Caesar neemt de stad niet in, dat zweer ik je. Wij zullen ons tot het laatste verdedigen, maar spaar ons.

Als jij Avaricum afbrandt, Vercingetorix, zal je misschien Caesar's troepen uithongeren, maar het hele land der Bituriges keert zich tegen je en zal zich bij de Romeinen voegen...

Goed dan!... Verdedig de stad tot je laatste ademtocht!...

Volkomen door honger uitgeput, slaan de soldaten het beleg voor Avaricum.

Houdt moed, makkers! Aan de overkant is voedsel in overvloed, neemt de stad in en de zege is aan ons!

Al gauw worden de stadsmuren hevig aangevallen en....

...ondanks de moedige verdediging, wordt de stad in een laatste wanhopige aanval ingenomen.

Voorzien van voedsel en buit, belegert Caesar Gergovia, het hoofdkwartier van Vercingetorix.

Waarom heb ik Avaricum niet vernietigd? Maar ik zweer, dat Caesar op deze muren zijn tanden zal breken!...

Gergovia, door elite troepen verdedigd, weert alle aanvallen van de vijand af...
Victorie, zij trekken zich terug!
3

Volgende week : HOWARD BLACKBURN

DE VERKOCHT

EEN NIEUW AVONTUUR VAN JOHAN VA

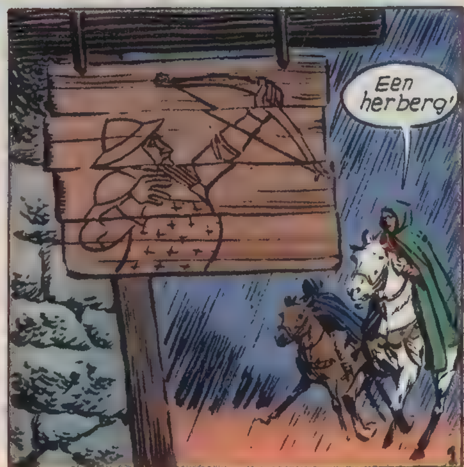

ARDEMONT DOOR L. & F. FUNCKEN.

(Wordt ve dt voortgezet)

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurenfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten
Kleuralbum 100 punten
De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten
2 nieuwe reeksen in voorbereiding.
De KUIFJE'S portefeuille 200 punten
Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten
De puzzle op hout 500 punten
ALBUMS :
Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartoneerd : 50F.
Vliegtuigen I en II - Automobiel - België I en II - Europa I, II en III
Per album 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld Deel I en II 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-7 Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
SKI — FRANCO-SUISSE — PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE — COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

HEILIGE TRADITIES

De gevangenen van de Engelse gevangenissen hebben een theeuurtje gekregen en zij mogen daarop zelfs hun vrienden uitnodigen. In het officieel decreet staat : « Door gezamenlijk thee te drinken respecteert men een gezonde en eerbiedwaardige Britse traditie. » Wij willen dat graag geloven al hebben we de indruk, dat de zware jongens meer trek zouden hebben in een « sterker » drankje !

GOOI HET DE STRAAT OP !

INWONERS VAN TAMPA, GOOI AL DE VOORWERPEN DIE IN JE WEG STAAN EN DIE JE NIET MEER GEBRUIKT OP STRAAT. DE GEMEENTE ZORGT VOOR DE REST ! » Enkele uren na de publicatie van dit bericht was de stad Tampa (125.000 inwoners), in Florida, herschapen in een reusachtige vuilnisbak. De reinigingsdiensten van de stad hebben twee weken lang dag en nacht mogen werken. Ze moesten niet alleen alles opruimen wat op straat gegooid was, maar bovendien de plunderaars op afstand houden. Je moet weten dat de inwoners van Tampa werkelijk alles wat in hun weg stond op straat hadden gegooid : oude piano's, badkuipen, ijskasten, ouderwetse meubels en half onttakelde auto's. De vroede vaderen van Tampa hebben besloten het beste er uit per opbod te verkopen. Het zal hen misschien nog een mooie stuiver opbrengen !

NIEUWS... NIEUWS...

WIE KUIFJE LEEST WEET MEER !

VERCINGETORIX

TEN tijde van de opstand tegen het gezag van Cesar, vormde Gallië geen homogene natie. Het begrip natie was trouwens onbekend. Gallië was verdeeld in drie grote delen :

1) In het zuid-westen, Aquitanië, woonden de Iberiërs.

2. Het eigenlijke Gallië, waarin volgende onafhankelijke volkstammen woonden : de Arvernen (Auvergne), de Cadurci (Cahors), de Bituriges (Berry), de Lingonen (ze woonden in het grondgebied van Seine, Marne en Maas, hoofdstad Andematunnum, thans Langres), de Carnuten (Chartres), de Remen (Reims), de Parisii (Lutetia, thans Parijs), enz...

3) Gallia Belgica met de Trevieren (Luxemburg), de Aduatiekers (Namen), de Nerviërs (Henegouwen en Brabant), de Eburonen (Limburg en Luik), de Menapiërs (Vlaanderen), de Moriniërs (Frans Vlaanderen).

De Galliërs waren moedige en onverschrokken krijgers. Zij hadden een lichte huidskleur en lang haar, dat zij zeer vaak goudblond of blondros verfden. Zij droegen bontgekleurde tunica's, een brede broek en een wapenrok of mantel in wol. Als wapens hadden ze een lang zwaard, lans, soms ook pijl en boog en de speer. Op hun helm stonden hoorns, vogelvlerken of een haak. Lange tijd weigerden zij een schild te gebruiken. Zij waren van oordeel dat de échte krijger met de blote borst vecht. « Wij kennen slechts één vrees, zeiden zij, en dat is dat de hemel op onze hoofden instort ! »

Vercingetorix was de eerste die trachtte al de volkeren van Gallië te verenigen. Hij deed eveneens een heldhaftige poging om de Romeinse overheersers terug over de grenzen van Gallië te werpen.

RIK RINGERS
RAADSEL Nr 42
OPLOSSING

HET gelaat van de vermeende graaf was gebronsd. Indien hij zijn baard pas de vooravond had afgeschoren, zoals hij beweert, dan zou er toch een groot deel van zijn wangen bleek zijn geweest en fel afgestoken hebben tegenover de gebruinde hals en het gebruind voorhoofd! Dit was niet het geval. De speler was dus wel degelijk een bedrieger.

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* Tel. 22.56.00 26-10-60

TON en TINNEKE

BLIJDE KERSENTIJD

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.